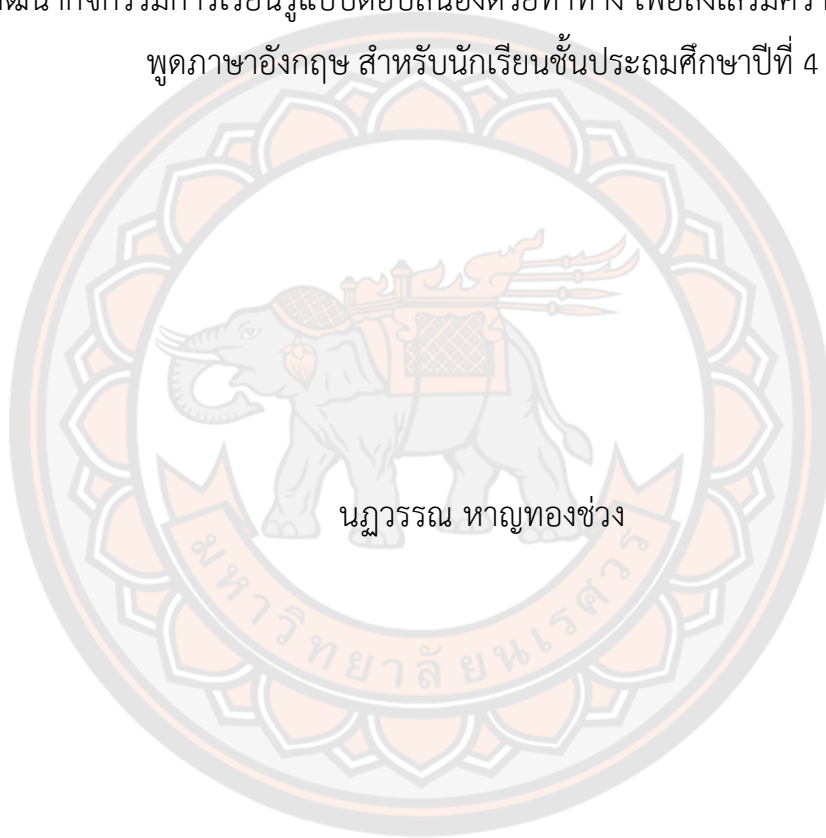

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นฤวรรณ หาญทองช่วง

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4"

ของ นฤวรรณ หาญทองช่วง

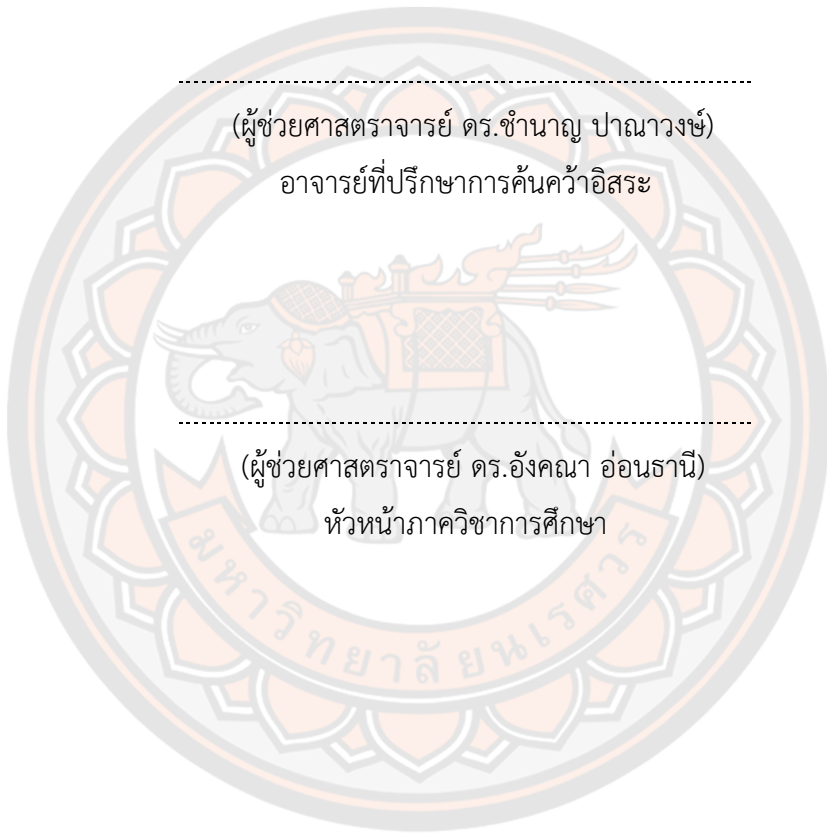
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ผู้วิจัย	นงนุชวรรณ หาญทองช่วง
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง, กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง, ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระเบียบวิธีวิจัยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบได้ด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนกุลพิทยา) จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา เวลา และสื่อ แล้วปรับปรุงแก้ไข จากนั้น นำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำงอนุเคราะห์) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน โดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test แบบ dependent sample

ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (Mean = 4.70, S.D. = 0.47) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.11/78.22 2) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	THE DELVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES BASED ON TOTAL PHYSICAL RESPONSE TO PROMOTE ENGLISH SPEAKING ABILITY FOR GRADE 4
Author	Nuttawan Hanthongchuang
Advisor	Assistant Professor Chamnan Panawong, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2022
Keywords	total physical response learning activity based on total physical response English speaking ability

ABSTRACT

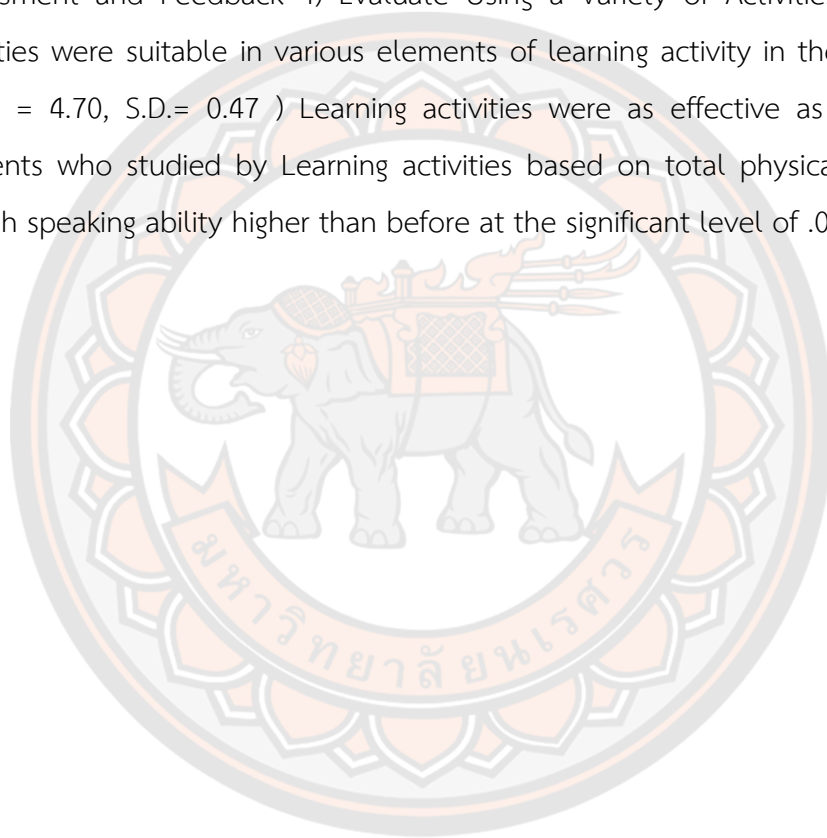
The purposes of this research were : 1) to construct and assess the efficiency of learning activities based on total physical response to promote English speaking ability for grade 4 students according to criteria 75/75 2) to compare English speaking ability before and after using learning activities based on total physical response. The research procedure comprised with 2 steps of research and development were as follows :

Step 1: Constructing and assess the efficiency of learning activities based on total physical response by 3 experts to consider the suitability of learning activities and then tries out with 3 of grade 4 students at Wat Tong Thae School to semester the appropriateness of content, language and time. After that, it was tries out with 9 of grade 4 students to assess the efficiency of learning activities according to criteria 75/75.

Step 2 : Comparing English speaking ability before and after using learning activities based on total physical response. A sample group consisted of 17 students in grade 4, semester 1, academic Year 2022, Watloakhwanjang - anukhor School, Phitsanulok. The experimental model One Group Pretest-Posttest Design. The Instruments used in the study were 1) Learning activities based on total physical

response and lesson plans. 2) English speaking ability assessment test. The descriptive statistics used on data analysis was basic statistics (Mean , S.D) and t-test dependent.

Research findings were as follows: 1) Learning activities based on total physical response to promote the English speaking ability for grade 4 students had 4 steps were as follow; 1) Presentation and Review Lesson 2) Practice 3) Practice Assessment and Feedback 4) Evaluate Using a Variety of Activities. That learning activities were suitable in various elements of learning activity in the highest level (Mean = 4.70, S.D.= 0.47) Learning activities were as effective as 76.11/78.22 2) Students who studied by Learning activities based on total physical response had English speaking ability higher than before at the significant level of .05

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง จนการวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อังรังโสสถิสกุล อาจารย์ประจำ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นางอุมาพร ปานโน้ต ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จังหวัดพิษณุโลก และนางสาวณริท ป้องโทน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุตรคณารักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การวิจัยในครั้งนี้สมบูรณ์ สำเร็จลุล่วงและทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำงอนุเคราะห์) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

นภาพรรณ หาญทองช่วง

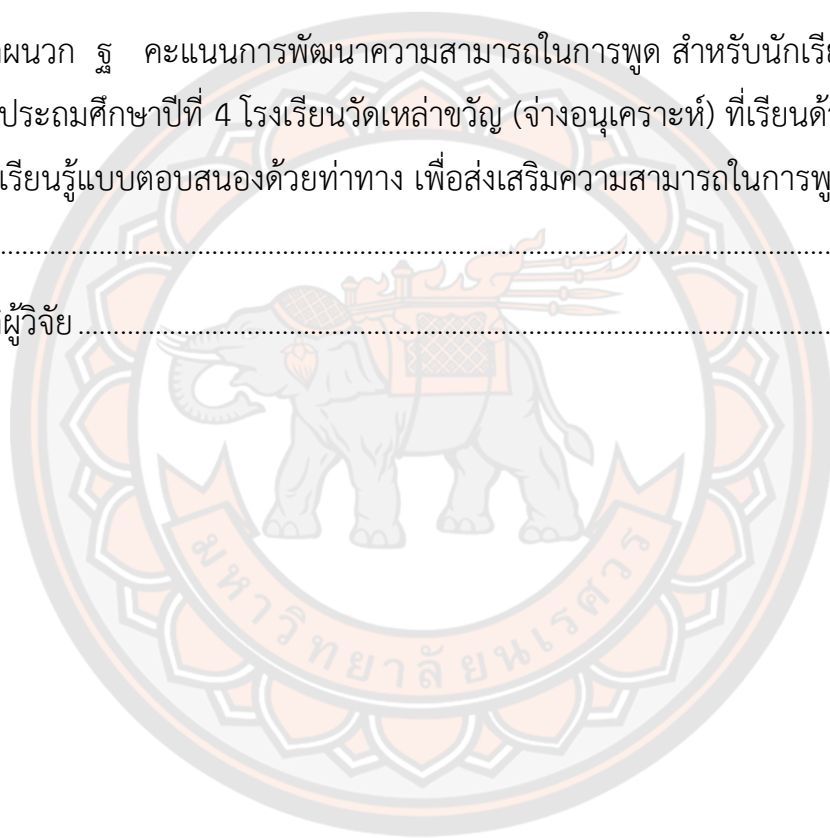
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และการนำไปใช้.....	10
กิจกรรมการเรียนรู้.....	18
การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้.....	23
การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.....	26

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
กรอบแนวคิดการวิจัย	62
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75.....	63
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	74
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
บทที่ 4 ผลการวิจัย	83
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75.....	84
ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	91
บทที่ 5 บทสรุป	93
สรุปผลการวิจัย.....	94
อภิปรายผลการวิจัย.....	95
ข้อเสนอแนะ	98
บรรณานุกรม.....	100

ภาคผนวก.....	104
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	105
ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วย ทำทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4.....	106
ภาคผนวก ค กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยทำทาง เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	108
ภาคผนวก ง ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วย ทำทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4.....	117
ภาคผนวก จ แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ตอบสนองด้วยทำทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	119
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยทำทาง เพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	122
ภาคผนวก ช ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ตอบสนองด้วยทำทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	130
ภาคผนวก ซ แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	134
ภาคผนวก ฌ แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ในการเรียนโดยใช้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยทำทาง เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	137

ภาคผนวก ญ ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	142
ภาคผนวก ฎ ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการพูด	144
ภาคผนวก ฏ แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	145
ภาคผนวก ฐ คะแนนการพัฒนาศักยภาพในการพูด สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จางอนุเคราะห์) ที่เรียนด้วยกิจกรรมการ เรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	147
ประวัติผู้วิจัย	148

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1	ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง บทบาทครูและนักเรียนในการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง	35
ตาราง 2	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	53
ตาราง 3	แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง ..	65
ตาราง 4	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นการจัดเรียนรู้.....	68
ตาราง 5	แสดงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	75
ตาราง 6	แสดงเกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (Harris, 1990).....	76
ตาราง 7	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	85
ตาราง 8	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน	87
ตาราง 9	แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน	90
ตาราง 10	แสดงผลประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน ตามเกณฑ์ 75/75.....	91

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 17 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน.....	92
ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	117
ตาราง 13 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	130
ตาราง 14 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน.....	142
ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการพูดที่ได้จากการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน จากครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน.....	144
ตาราง 16 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนจำนวน 3 คน.....	145
ตาราง 17 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) ของกิจกรรมการเรียนรู้.....	146
ตาราง 18 แสดงคะแนนจากการทดสอบความสามารถในการพูดก่อนเรียน – หลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำงอนุเคราะห์) ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	147

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมของความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี ทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม บุคคลในสังคมมีการติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมอย่างทั่วถึง ภาษาจึงเป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญของสังคมโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสื่อกลางที่สามารถเข้าใจกันทั่วโลก ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220)

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องจากการดำเนินชีวิตประจำวัน การปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ รวมทั้งการติดต่อสื่อสาร การพูดเป็นวิธีที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจถึงความคิด ความรู้สึกและจุดประสงค์ของผู้พูดได้เป็นอย่างดี ทักษะการพูด จึงเป็นทักษะที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษมุ่งหวังในเบื้องต้นจากการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สอง ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น (Ur P., 1998 อ้างอิงใน ศันสนะ มุลทาดี, 2559) สอดคล้องกับ Young (1996) ได้กล่าวไว้ว่าการจะเรียนภาษาได้ดีนั้น จะต้องได้รับประสบการณ์หรือการส่งเสริมทักษะการพูดก่อนเป็นอันดับแรก ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนภาษาจะต้องได้รับโอกาสที่หลากหลายในการฝึกฝน หากผู้เรียนไม่ได้มีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาภาษาอย่างต่อเนื่องแล้ว ความสามารถทางทักษะการพูดอาจยากที่จะพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญดังกล่าวข้างต้นนั้น และถือเป็นทักษะหนึ่งที่ถูกกำหนดไว้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่จากการศึกษาพบว่าการสอบเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในแต่ละปีไม่ได้มีการวัดทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ หรือแม้กระทั่งการสอบวัดผลในระดับโรงเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่มีการวัดและประเมินผลที่ตอบสนองต่อการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสอดคล้องกับผลการทดสอบของ

สำนักทดสอบทางการศึกษาพบว่า คะแนน O-NET ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อยู่ในระดับต่ำ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2564) โดยสาระที่นักเรียนได้คะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่นเดียวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำนงนคราห์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 3 ที่พบว่า นักเรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จากการสังเกตและการวิเคราะห์ของผู้วิจัยพบว่าเกิดจากการที่นักเรียนมีความกังวล เหนื่อย และกลัวการพูดภาษาอังกฤษ เพราะไม่เข้าใจความหมายของคำ หรือประโยค จดจำหรือแปลความหมายคำศัพท์ไม่ได้ อาจเนื่องมาจากวิธีการเรียนแบบท่องจำอย่างเร่งด่วนจากการที่ถูกบังคับให้ท่องจำคำศัพท์จำนวนมาก จึงทำให้เกิดการเบื่อหน่าย คิดว่าภาษาอังกฤษยาก และตนเองไม่มีความสามารถที่จะพูดได้ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นนี้มีความสำคัญ เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจะเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) หรือเรียกย่อๆ ว่า TPR เป็นการเรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ โดยเป็นการสอนที่ให้นักเรียนฟังคำสั่งพร้อมกับตอบสนองด้วยท่าทางที่เหมาะสม เป็นการสอนโดยเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การชี้ การสัมผัส เป็นต้น โดยนักเรียนฟังคำสั่งหรือคำพูดจากครูแล้วทำตามครู ซึ่งนักเรียนจะสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ครูแสดงให้ดู เป็นการสร้างความเข้าใจในภาษาพูด ซึ่งจะได้รับการพัฒนาด้วยการที่ผู้เรียนได้แสดงท่าทาง โดยไม่บังคับผู้เรียนให้พูดภาษาที่สองในขณะที่ผู้เรียนยังไม่พร้อม (Asher, 1979) การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาได้ เนื่องจากการสอนภาษาตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา โดยใช้หลักการสื่อความหมายของคำ ประโยค ด้วยการเคลื่อนไหวอวัยวะต่างๆ จากการที่ครูพูดให้ฟัง ทำให้ดู และให้ผู้เรียนปฏิบัติท่าทางตามครูและพูดตามครูเมื่อพร้อม ซึ่งการได้พูดและปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการปฏิบัติ ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ สามารถจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นานจึงช่วยแก้ปัญหาการจำคำศัพท์และการแปลความหมายให้ผู้เรียนได้ อีกทั้งการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ยังไม่บังคับให้ผู้เรียนพูดในขณะที่ไม่พร้อม จึงเป็นการสอนที่คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งช่วยลดความกดดันในการเรียนของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเลิกกังวล และกลัวการพูดภาษาอังกฤษได้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ผู้เรียนทั้งชั้นได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจึงทำให้เกิดความสนุกสนานไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้ ผู้เรียนเลิกเหนื่อย เพราะได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ไม่ต้องปฏิบัติกิจกรรมคนเดียว หรือออกไปพูดคนเดียวเหมือนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเดิมที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าการสอนแบบตอบสนองด้วย

ท่าทางจึงช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับ Dwi Suryaningrum (2017) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อนักเรียนที่มีต่อการพูดภาษา พบว่ามีประสิทธิภาพในการปรับปรุงการพูดของนักเรียน เช่นเดียวกับ ทิพย์วลี สุขปาน (2560) ปัทิตตา ดิวรงค์ (2557) และณัฐชนก เนาวรังสี (2555) ที่พบว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ นอกจากนี้ Adnan Oflaz (2019) ได้ศึกษาความวิตกกังวลด้านภาษาต่างประเทศในการเรียนภาษาเยอรมันและผลของวิธีการสอนแบบตอบสนองทางร่างกายโดยรวมต่อทักษะการพูดของนักเรียน พบว่า มีปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดในกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปัจจัยหนึ่งที่ขัดขวางกระบวนการพูดคือภาวะวิตกกังวลของนักเรียน นักเรียนที่คิดว่าพวกเขาจะทำผิดพลาดในกิจกรรมในห้องเรียนหรือในขณะที่พูดคุยกับบุคคลที่พูดภาษานั้นประสบความวิตกกังวลในระดับหนึ่ง พวกเขากระวนกระวายหรือกลัวก่อนที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ปัญหานี้ครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้ภาษาทั้งหมดในเวลาและส่งผลเสีย ซึ่งการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางช่วยลดความวิตกกังวลในการพูด ดังนั้นจึงทำให้สามารถส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการค้นพบ สร้างองค์ความรู้ร่วมกัน มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูด สื่อสารระหว่างปฏิบัติงานร่วมกับคนอื่น ๆ มากขึ้น เพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้นำแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้

1.1 เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอน สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต ด้านหลักสูตรและการสอน มีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

1.2 เป็นศึกษานิเทศก์วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ด้านการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต ด้านวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา มีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

1.3 เป็นครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษทางการสอนวิชาภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนกุลพิทยาลงกรณ์) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการประเมิน ดังนี้

2.1 การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนกุลพิทยาลงกรณ์) จำนวน 3 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีลักษณะสูงปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

2.1.1 นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่ต่ำกว่า 3.50

2.1.2 นักเรียนที่มีคุณลักษณะปานกลาง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่าง 2.00 - 3.50

2.1.3 นักเรียนที่มีคุณลักษณะต่ำกว่าปานกลาง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่ำกว่า 2.00

2.2 การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนกุลพิทยาลงกรณ์) จำนวน 9 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีลักษณะสูงจำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 3 คน และต่ำกว่าปานกลาง จำนวน 3 คน ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือกเช่นเดียวกับขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ต1.2 ป.4/1 พูดเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต1.2 ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ต1.3 ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 เรื่อง จำนวน 12 ชั่วโมง ตามเนื้อหา ดังนี้

เรื่องที่ 1 Greeting and Introduce myself จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 2 Parts of the body จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 3 Things around us จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 4 Let's go to the zoo จำนวน 3 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้
2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 3
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำงอนุเคราะห์) ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบ เฉพาะเจาะจง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ต1.2 ป.4/1 พูดเขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ต1.2 ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ต1.3 ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 เรื่อง จำนวน 12 ชั่วโมง ตามเนื้อหา ดังนี้

เรื่องที่ 1 Greeting and Introduce myself จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 2 Parts of the body จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 3 Things around us จำนวน 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 4 Let's go to the zoo จำนวน 3 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง** หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ระหว่าง ครูและนักเรียนที่ครูนำมาใช้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการสอนที่ให้นักเรียนฟังคำสั่งพร้อมกับตอบสนองด้วยท่าทางที่เหมาะสม โดยเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การชี้ การสัมผัส เป็นต้น ครูผู้สอนพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบคำสั่ง นักเรียนฟังคำสั่งและเลียนแบบท่าทางของครู ซึ่งนักเรียนจะสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ครูแสดงให้ดู เมื่อนักเรียนฟังคำสั่งของครูและปฏิบัติตามได้แล้วจึงให้นักเรียนฝึกพูดคำนั้นพร้อมลงมือปฏิบัติ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนตามแนวคิดของ James J. Asher (1979) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน โดยครูทำการนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนบทเรียนโดยการพูดประโยคคำสั่ง 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งปฏิบัติท่าทางประกอบ โดยที่นักเรียนปฏิบัติท่าทางร่วมกับครู

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ เมื่อนักเรียนสามารถฟังคำสั่งได้อย่างเข้าใจแล้วนั้น ครูจะให้นักเรียนปฏิบัติท่าทางให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ได้ฟังด้วยตนเอง โดยที่ครูอาจให้นักเรียนปฏิบัติร่วมกันทั้งชั้นเรียนหรือรายบุคคล และมีครูคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน หากปฏิบัติไม่ถูกต้องสามารถกลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ได้อีกครั้ง

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอน 4 รูปแบบ ดังนี้

1. TPR - B (Total Physical Response - Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement)
2. TPR - O (Total Physical Response - Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects)
3. TPR - P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ
4. TPR - S (Total Physical Response - Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ในขั้นนี้ครูมีหน้าที่สังเกตการปฏิบัติท่าทางของนักเรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับโดยการชื่นชมเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือไม่เข้าใจในคำสั่ง

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การให้นักเรียนฝึกออกเสียง คำศัพท์ สะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ เล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ แสดงท่าทางประกอบเพลง หรือกิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้ความสามารถทางด้านภาษารวมถึงท่าทาง ความรู้สึกนึกคิดที่จะถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน วัดได้จากแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเข้าใจ

3. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึง ระดับคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยใช้แบบ

ประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของบุญชม ศรีสะอาด โดยใช้เกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ คือ มีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

4. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การตรวจสอบกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนำไปทดลองใช้เพื่อให้เกิดความมั่นใจกิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพก่อนที่จะผลิออกมา เพื่อนำไปใช้สอนจริง โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ E_1/E_2 คือ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละเรื่อง ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 4 เรื่อง ร้อยละ 75

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพสำหรับการจัดการเรียนรู้
2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางสำหรับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ รวมถึงครูผู้สอนวิชาอื่น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการนำไปใช้

- 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
- 1.2 คุณภาพผู้เรียน
- 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้อง
- 1.4 คำอธิบายรายวิชา
- 1.5 โครงสร้างรายวิชา

2. กิจกรรมการเรียนรู้

- 2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.2 ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.3 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.5 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

3. การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

- 3.1 ความเป็นมาและความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
- 3.2 หลักการสอนภาษาด้วยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 3.3 ขั้นตอนการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 3.4 กลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 3.5 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง
- 3.6 การวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบตอบสนอง

ด้วยท่าทาง

4. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

- 4.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ
- 4.2 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

4.3 การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ และการนำไปใช้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

พูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300 - 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ติดตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความ ตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,015 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

3. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้อง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	- บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/Good morning/Good afternoon/Good evening/I am sorry./How are you?/I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am... Hello,...I am... This is my sister. Her name is... Hello,.../Nice to see you. Nice to see you too./Goodbye./ Bye./See you soon/later./ Thanks./Thank you./Thank you very much./You're welcome./It's O.K. etc.
4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว	คำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่งใกล้ตัว เพื่อนและครอบครัว เช่น What's your name? My name is... What time is it? It is one o'clock. What is this? It is a/an... How many...are there? There is a/an.../ There are... Where is the? It is in/on/under... etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	- ประโยคและข้อความที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล สัตว์ และเรื่องใกล้ตัว เช่น ชื่อ อายุ รูปร่าง สี ขนาด รูปทรง สิ่งต่างๆ จำนวน 1 - 100 วัน เดือน ปี ฤดูกาล ที่อยู่ของสิ่งต่างๆ เครื่องหมายวรรคตอน

4. คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

อ14101 ภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เวลา 80 ชั่วโมง

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำ คำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน การสะกดคำ การอ่านออกเสียง คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ ตามหลักการอ่าน ออกเสียง บทอ่าน พูดเข้าจังหวะ บทสนทนา ประโยค ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง คำ เลือกระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงความหมาย ตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ ประโยค พูด เขียน ให้ข้อมูลโต้ตอบเกี่ยวกับตนเอง สื่อสารระหว่างบุคคล ประโยคบอกความต้องการเกี่ยวกับตนเอง คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน ข้อความที่ใช้ในการพูด เขียน แสดงความต้องการของตนเอง ให้ข้อมูลความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่ จำแนกอาชีพต่างๆ ของคนในชุมชนเขตบางชื่อได้ คำที่มีความหมายสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม บอกร้านอาหารที่มีชื่อของเขตบางชื่อได้ วัฒนธรรมเจ้าของภาษาแสดงกิริยา การขอบคุณ ขอโทษ การพูดแนะนำตนเอง บอกระเบิดที่สำคัญในเขตบางชื่อได้ คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลเจ้าของภาษา กิจกรรมทางภาษา การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบท่าทาง พูด วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ แสดงความคิดเห็นง่ายๆ โดยใช้คำศัพท์เหมาะสมกับวัย บอกรับคำศัพท์เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ สุขศึกษา การใช้ภาษาในการฟัง พูดทำท่าประกอบอย่างสุภาพ เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา อ่าน พูด ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว และการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ การสืบค้นข้อมูลและมีทักษะทางสังคม มีวิถีของ
ระบอบประชาธิปไตย ชื่อสัตย์ ใฝ่เรียนรู้ แสดงออกถึงความเป็นไทยเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ
สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ต 1.1	ป.4/1	ป.4/2	ป.4/3	ป.4/4	
ต 1.2	ป.4/1	ป.4/2	ป.4/3	ป.4/4	ป.4/5
ต 1.3	ป.4/1	ป.4/2	ป.4/3		
ต 2.1	ป.4/1	ป.4/2	ป.4/3		
ต 2.2	ป.4/1	ป.4/2			
ต 3.1	ป.4/1				
ต 4.1	ป.4/1				
ต 4.2	ป.4/1				
รวมทั้งหมด	20	ตัวชี้วัด			

5. โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ป. 4

รหัสวิชา อ 14101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เวลา 80 ชั่วโมง

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	Start to know	ต 1.2 ป. 4/1 ต 1.3 ป. 4/1 ต 1.2 ป.4/4	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบขอบคุณ ขอโทษ การพูด แทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการ ตอบรับ ประโยคและข้อความที่ใช้ ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล สัตว์ และเรื่องใกล้ตัว เช่น ชื่อ อายุ รูปร่าง สี ขนาด รูปทรง	12	12

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			<p>สิ่งต่าง ๆ</p> <p>จำนวน 1-100 วัน เดือน ปี</p> <p>ฤดูกาล ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ</p> <p>คำศัพท์ สำนวนภาษา และ</p> <p>ประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูล</p> <p>เกี่ยวกับตนเอง สิ่งใกล้ตัว เพื่อน</p> <p>และครอบครัว</p>		
2	Travel	<p>ต 1.1 ป. 4/2</p> <p>ต 1.2 ป. 4/2</p> <p>ป 4/4 ป. 4/5</p> <p>ต 1.3 ป 4/1</p> <p>ป. 4/2 ป. 4/3</p> <p>ต 2.2 ป. 4/1</p>	<p>คำกลุ่มคำ ประโยค ข้อความ บท</p> <p>พูดเข้าใจหวัะและการสะกดคำ</p> <p>การใช้พจนานุกรมหลักการอ่าน</p> <p>ออกเสียง คำสั่ง คำขอร้อง และ</p> <p>คำขออนุญาตที่ใช้ในห้องเรียน</p> <p>การใช้ภาษาในการฟังและพูด/ อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา</p>	8	8
3	A rainy day	<p>ต 1.1 ป. 4/3</p> <p>ต 2.2 ป. 4/1</p> <p>ป. 4/2</p> <p>ต 3.1 ป. 4/1</p> <p>ต 4.1 ป. 4/1</p>	<p>กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์</p> <p>เครื่องหมาย และความหมาย</p> <p>เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว</p> <p>โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร</p> <p>เครื่องดื่ม เวลาว่างและ</p> <p>นันทนาการ สุขภาพและ วัสดุการ</p> <p>การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ</p>	8	8
4	Weather and Season	<p>ต 1.1 ป. 4/2</p> <p>ต 2.2 ป. 4/1</p> <p>ป. 4/2</p> <p>ต 3.1 ป. 4/1</p> <p>ต 4.1 ป. 4/1</p>	<p>คำศัพท์และข้อมูลเกี่ยวกับ</p> <p>เทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง</p> <p>และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของ</p> <p>ภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปี</p> <p>ใหม่ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล</p>	10	8

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			อาหาร เครื่องดื่ม		
5	In my house	ต 1.1 ป. 4/4 ต 1.2 ป. 4/4 ต 1.3 ป. 4/1 ป. 4/2 ต 2.2 ป. 4/1	ประโยค บทสนทนา นิทานที่มี ภาพประกอบคำถามเกี่ยวกับ ใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน คำและ ประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบ ไม่ชอบ รัก ไม่รัก	10	8
6	Sports and Games	ต 1.1 ป. 4/2 ป. 4/3 ต 2.2 ป. 4/1 ป. 4/2 ต 3.1 ป. 4/1 ต 4.1 ป. 4/1 ต 4.2 ป. 4/1	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่นนิทาน ประกอบท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่คำ กลุ่มคำที่มีความหมายสัมพันธ์กับ สิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว เช่น การระบุ/ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของภาพกับคำ หรือกลุ่มคำ โดย ใช้ภาพแผนภูมิ แผนภาพ แผนผัง	10	8
7	My hometown	ต 1.2 ป. 4/3 ป. 4/4 ต 1.3 ป. 4/1 ต 2.1 ป. 4/1 ป. 4/2 ป. 4/3 ต 4.1 ป. 4/1	ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ประโยคและข้อความที่ใช้ในการ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล สัตว์ และเรื่องใกล้ตัว เช่น ชื่อ อายุ รูปร่าง สี ขนาด รูปทรง สิ่งต่าง ๆ การใช้ ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ	10	8
8	Food and	ต 1.1 ป. 4/3	คำศัพท์ สำนวนภาษา และ	12	10

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	Drink	ป. 4/4 ต 1.2 ป. 4/1 ป. 4/2 ป. 4/3 ป. 4/4 ป. 4/5 ต 1.3 ป. 4/1 ป. 4/2 ป. 4/3	ประโยคที่ใช้แสดงความต้องการ และขอความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่าง ๆ มารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบการ พูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัส มือ การโบกมือ การแสดง ความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การแสดง อาการตอบรับหรือปฏิเสธ		
ทดสอบปลายปี				2	30
รวม				80	100

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง start to know จำนวน 12 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการนำแผนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนได้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนแต่ละครั้งที่ครูสอนตั้งไว้ หากผู้สอนได้ยึดหลักการสอน หรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการกำหนดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนจะสามารถออกแบบการจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิผล ส่งผลให้เด็กได้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจุดประสงค์ได้

กรมวิชาการ (2551, น. 2) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ในโรงเรียน ทั้งโดยครูและนักเรียน เช่น การสอนให้นักเรียน ค้นคว้าอภิปราย บรรยาย การอบรม การสาธิต การปฏิบัติงาน การจัดนิทรรศการ และการศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 7) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง งานที่ผู้เรียนทำแล้วเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงเป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, น. 57) กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของนักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

ยุพิน พิพิธกุล (2549, น. 19) ได้ให้ความหมาย ของกิจกรรมการเรียนรู้ว่า สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และก้าวไปตามความสามารถของตนเอง เนื้อหาจะถูกแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ จากง่ายไป

สุรางค์ โค้วตระกูล (2550, น. 186) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ ที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือจากการฝึกหัด รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงความรู้ของนักเรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น. 72) ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างครูและนักเรียน ซึ่งครูนำมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

2. ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, น. 34) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างเป็นระบบมีระเบียบ ไม่สับสน เป็นวิธีหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ทำให้องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ซึ่งจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วรภรณ์ ศรีวิโรจน์ (2556) กล่าวถึง ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างแท้จริง นั่นคือกิจกรรมการเรียนรู้ มีผลต่อนักเรียนดังนี้ 1) กระตุ้นความสนใจ สนุกสนาน ตื่นตัวในการเรียน มีการเคลื่อนไหว 2) เปิดโอกาสให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ 3) ปลุกฝังความเป็นประชาธิปไตย การใช้ความสามารถชีวิต 4) ฝึกความรับผิดชอบ การทำงาน

ร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลตามศักยภาพ และคุณลักษณะที่ตี 5) พัฒนาความสามารถกระบวนการต่างๆ เช่น การคิดสร้างสรรค์การสื่อสาร การแก้ปัญหา กระบวนการ กลุ่ม การบริหารจัดการ ฯลฯ 6) ผัก การใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ตลอดชีวิต 7) สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง นักเรียนกับนักเรียน กับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ 8) เข้าใจบทเรียนและพัฒนาพัฒนาการนักเรียนในทุก ๆ ด้าน

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความสำคัญ คือช่วยให้การจัดการเรียนรู้ ดำเนินไปอย่างเป็นระบบ มีระเบียบ องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้มีความสอดคล้องกัน เป็นวิธีหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ช่วยกระตุ้นความสนใจ สนุกสนาน ตื่นตัวในการเรียนของผู้เรียน พัฒนาความสามารถกระบวนการต่างๆ สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครู เข้าใจบทเรียนและพัฒนาพัฒนาการนักเรียนในทุก ๆ ด้าน ซึ่งจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547, น. 157) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์จะต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. พฤติกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ได้แก่ อากาต่าง ๆ ของผู้เรียนที่สังเกตได้ เช่น อ่าน เล่าเรื่อง อธิบาย บอก ชี้ หยิบ เลือก ตอบ สรุป ทำ เขียน ฟัง ปฏิบัติ จับใจความเป็นต้น
2. สถานการณ์หรือเงื่อนไขที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ได้แก่ โอกาสหรือสภาพ ทำให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมออกมา เช่น เมื่อกำหนดข้อความให้ เมื่อฟังคำโฆษณาแล้ว หลังจากฟังเพื่อนเล่านิทานแล้ว เมื่ออ่านเข้าใจบทเรียนแล้ว เป็นต้น
3. เกณฑ์หรือระดับความสามารถของพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกมามีขั้นต่ำสุดที่จะยอมรับได้ว่าผู้เรียนเกิดความรู้จริง นั่นคือ ผ่านหรือไม่ผ่านจุดประสงค์ เช่น ทำได้ทุกข้อ อ่านได้ถูกต้อง เขียนคำให้ได้ 8 ใน 10 คำ บรรยายภาพ

ประไพ ฉลาดคิด (2548, น. 4 - 5) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการสอนไว้ว่า ควรมีองค์ประกอบต่อไปนี้ในชั้นเรียน

1. ผู้สอน ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งต่อการสอน เพราะต้องเป็นผู้รู้หลักสูตร และนำเนื้อหาสาระมาดำเนินการสอน มีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตลอดเวลาของการเรียนการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน มีทักษะกระบวนการ และมีเจตคติที่ดีตามเจตนารมณ์ของบทเรียนและหลักสูตร นอกจากนั้นครูยังต้องมีความสามารถใช้สื่อประกอบการสอน และสอนให้ตรงตามจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ทำให้การสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

2. ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการสอน เพราะการสอนจะเกิดขึ้นได้ จำเป็นต้องมีผู้เรียนเป็นผู้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดให้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามจุดประสงค์การสอนที่ตั้งไว้

3. กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบอีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นออกแบบโดยผู้สอนและผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีการวัดผลและประเมินผลตามที่คุณสอนได้วางแผนไว้

4. บริบทในการเรียนการสอน ในการสอนที่ต้องการให้เกิดผลที่ดีทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียนนั้น สภาพแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียนก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึง อันได้แก่ ความเหมาะสมของสีในห้องเรียน การถ่ายเทของอากาศ ทิศทางลม เสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียน เช่น เสียงรถยนต์วิ่งผ่านไปมา กลิ่นเหม็นจากตลาดสด เป็นต้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น. 213-216) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย หัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. สารการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. การวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้
5. แหล่งการเรียนรู้
6. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง (2560, น. 1) องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. แบบวิเคราะห์หัวข้อชีวิต เพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา
2. คำอธิบายรายวิชา
3. โครงสร้างรายวิชา
4. แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วย
5. บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายคาบ
6. เครื่องมือวัดและประเมินผล / เกณฑ์ประกอบการประเมินที่ครูออกแบบเอง - แบบวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์พร้อมเกณฑ์ (ประเมิน K P A) - แบบวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ - แบบวัดและประเมินผลสมรรถนะสำคัญ

7. ใบงาน เอกสารประกอบการสอน/แบบทดสอบ ก่อนเรียน หลังเรียน/ แบบทดสอบ เก็บคะแนน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี จะให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์ การสอน เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรม ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา และให้เกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพนั้น มีองค์ประกอบหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ ผู้สอน กิจกรรม การเรียนการสอน ผู้เรียน ผู้สอนควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ กระทำหรือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความรู้ ความเข้าใจและผู้สอนสามารถวัดผลและประเมินผล ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ได้

4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน และมีขั้นตอนเพื่อ อำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, น. 43) ในการจัดการ เรียนรู้มีประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางดังนี้

1. ขั้นตอนสอน ผู้สอนควรเตรียมในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้ เช่น

1.1 ศึกษาข้อมูลของนักเรียนทุกด้านทั้งด้านความสามารถ สติปัญญา ความสนใจ ประสบการณ์เดิม สภาพครอบครัว ฯลฯ โดยอาจจะศึกษาจากกระเบียนสะสม แบบสอบถาม หรือจาก การสัมภาษณ์พูดคุย

1.2 กำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ โดยระบุเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและ เขียนให้ครอบคลุมทั้งด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถกระบวนการและ เจตคติ

1.3 เลือกเนื้อหาที่จะสอน โดยศึกษาจากหลักสูตร คำ อธิบายรายวิชาและผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง จัดเนื้อหาให้ครบและเหมาะสมกับระยะเวลา สภาพนักเรียนและสภาพแวดล้อม

1.4 พิจารณาเลือกเทคนิควิธีสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับ จุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ เนื้อหา ระยะเวลา สภาพนักเรียนและสภาพแวดล้อม

1.5 จัดเตรียมสื่อการจัดการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและ กิจกรรม

1.6 จัดเตรียมสภาพแวดล้อมทางการเรียน เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โต๊ะเก้าอี้ ป้ายนิเทศ แหล่งวิทยากร ห้องสมุด ให้เหมาะสมและมีบรรยากาศที่พัฒนาสภาพการเรียนรู้

1.7 กำหนดวิธีการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

1.8 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้

2. **ขั้นระหว่างสอน** ควรดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนไว้ตามลำดับขั้นดังนี้

2.1 **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** เป็นขั้นเตรียมความพร้อม ทบทวนความรู้เดิมและสร้างความสนใจแก่นักเรียน ขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลามากนัก

2.2 **ขั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้** เป็นขั้นที่สำคัญอีกขั้นหนึ่ง เป็นขั้นที่ผู้สอนต้องใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ความสามารถต่าง ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ผู้สอนต้องเป็นผู้เลือกใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนเอง และต้องปรับเปลี่ยนไปตามสภาพของเนื้อหา กิจกรรมและสภาพของนักเรียน

2.3 **ขั้นสรุป** เป็นขั้นสรุปทบทวนความรู้และย้ำ ความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนมาทั้งหมด ซึ่งในขั้นนี้อาจมีการวัดผลเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ด้วย

3. **ขั้นหลังการจัดการเรียนรู้** เป็นขั้นของการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ มีสิ่งใดที่ควรมีการปรับปรุง เพิ่มเติม แก้ไข เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปได้ผลดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยทั่วไปประกอบด้วย ขั้นก่อนสอน ขั้นระหว่างสอน และขั้นหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีความสำคัญ ไม่น้อยกว่ากัน

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

5.1 ความหมาย

เกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจ หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว กิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าต่อการลงทุนผลิตออกเป็นจำนวนมาก

5.2 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบได้

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E1/E2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/58 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักจะได้ผลเท่านั้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545)

5.3 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการนำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระบบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนที่จะผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

5.3.1 ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

5.3.2 ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม)

เป็นการทดสอบกับผู้เรียน 6-10 คน (คละผู้เรียนเก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์

5.3.3 ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:100 (ภาคสนาม)

เป็นการทดสอบกับผู้เรียนทั้งชั้น 40-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545 น. 496-497)

เมื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่า E1/E2 ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้กับ E1/E2 เกณฑ์ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน 2.5-5% นั่นคือ ประสิทธิภาพของกิจกรรมเรียนรู้ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% ก็สามารถยอมรับได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ

การยอมรับประสิทธิภาพการเรียนรู้มี 3 ระดับ คือ 1) สูงกว่าเกณฑ์ 2) เท่าเกณฑ์ และ 3) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ

รัตนะ บัวสนธ์ (2556) กล่าวว่า การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การประเมินส่วนนี้เป็นการพิจารณาว่า เมื่อนำนวัตกรรมการศึกษาภายหลังจากผ่านการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผลจะเป็นประการใดโดยที่การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีลำดับขั้นตอนการประเมิน ดังนี้

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้ กับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่านวัตกรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับ บุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของ กลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านี้มี ความรู้และความเข้าใจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมใน การนำไปใช้งานจริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไป ที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำบอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของ คุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำ ที่ได้มาปรับปรุงนวัตกรรม ตามที่กล่าวนั่นเอง

2. การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการ ปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1 : 3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1 : 4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็นมี คุณลักษณะสูงกว่าปานกลาง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ในกรณีการประเมิน แบบหนึ่งต่อสาม แต่ถ้าเป็นการประเมินแบบหนึ่งต่อสี่ก็ต้องใช้ จำนวนกลุ่มบุคคลทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่าค่า E1/E2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1/E2) ของนวัตกรรม การศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีสามเกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้านวัตกรรมการศึกษานั้นๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อน หรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็จะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้าเนื้อหาสาระไม่ยากมากนัก มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนมีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุด ในทำนองเดียวกัน ถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือ มุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะการปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้าน ทักษะการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากจะใช้เกณฑ์ ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวแล้ว สิ่งที่น่ามาพิจารณา

ประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ ก็คือ พื้นฐานความรู้เดิมหรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมาย ด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาวิธีการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทางของ รัตนะ บัวสนธ์ (2556) และใช้เกณฑ์ในการประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพไว้ที่เกณฑ์ 75/75

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

1. ความเป็นมาและความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

1.1 ความเป็นมาของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

เทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique: TPR) ได้รับการพัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1965 เพื่อการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ โดย Dr. James Asher นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน แห่งมหาวิทยาลัยซานโฮเซสเตท (San Jose State University) รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ซึ่งแนวคิดทฤษฎีของ Asher มาจากวิธีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Approach) คือ การเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารก โดยก่อนที่เด็กจะพูดคำ ๆ หนึ่งได้นั้น ในขั้นแรกเด็กจะค่อยๆ เลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การชี้ การสัมผัส เป็นต้น พัฒนาการทางภาษาของเด็กทารกเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่และเป็นลักษณะที่เป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ Asher ได้อ้างถึงแนวคิดของ Piaget ว่า กระบวนการรับรู้ภาษาของเด็กทารกในระยะเริ่มแรกนี้เรียกว่า Construction Reality การสอนโดยวิธีบอกหรืออธิบายอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ เด็กไม่สามารถแปลความหมายของคำได้แต่จะเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งหัวใจสำคัญของเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางนั้น นักเรียนมีหน้าที่ฟังคำสั่งหรือคำพูดจากครูแล้วทำตามครูโดยไม่จำเป็นต้องพูด นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ครูแสดงให้ดู (Richards and Rodgers, 1986 อ้างอิงใน ศศิกา อุดมพรเทพสกุล, 2562)

1.2 ความหมายของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง ดังนี้ Asher (1979) ได้ให้คำจำกัดความว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง คือ คือการเรียนภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่หรือเป็นการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยมีการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนรู้ภาษาของทารกแรกเกิด โดยเริ่มต้นจากการฟังซ้ำหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งเกิดเป็นแบบแปลนในสมองของทารก เมื่อมีการพูดซ้ำเด็กก็จะเข้าใจ ต่อมาเมื่อร่างกายพร้อมเด็กก็จะพูดออกมาได้ ถึงแม้ว่าในช่วงแรกๆ โครงสร้างทางภาษาอาจจะไม่สมบูรณ์แบบ แต่หากมีการใส่ข้อมูลที่

เข้าใจ (comprehensible input) อย่างสม่ำเสมอเด็กก็จะเกิดพัฒนาการทางภาษาในที่สุดและวิธีการสอนภาษาต้องเริ่มต้นจากความเข้าใจก่อนจึงจะแสดงหรือพูดออกไปได้

Widodo (2009 อ้างอิงใน ศศิกา อุดมพรเทพสกุล, 2562) การตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึง การกระตุ้นให้นักเรียนฟังและตอบสนองผ่านท่าทางจากคำสั่งของครู

ศิริเพ็ญ อังสิทธิพนพร (2552) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการสอนโดยการฟังคำสั่งและปฏิบัติตามด้วยการออกท่าทาง หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่า การสอนคำสั่งและตอบสนองด้วยท่าทาง

มณี อินทพันธ์ (2553) ได้กล่าวว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง คือ วิธีการสอนที่ครูเป็นต้นแบบแสดงท่าทาง พร้อมพูดคำศัพท์ หรือประโยคโดยมีสื่อที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพให้นักเรียนปฏิบัติตาม

Nunan (1991 อ้างอิงใน ทิพย์วาลี สุขปาน, 2560) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือวิธีการสอนที่เลียนแบบการรับรู้ภาษาที่หนึ่ง มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ 1) เด็กจะรับรู้ข้อมูลเข้า (comprehensible input) ก่อนที่จะเริ่มหัดพูดซึ่ง Asher เสนอว่าข้อมูลนำเข้าเปรียบเสมือนแบบแปลนที่ถูกเก็บไว้ในสมองของเด็กเล็กเมื่อได้ฟังคำหรือประโยค 2) ภาษาในประโยคคำสั่งจะถูกนำมาใช้ในเทคนิคการสอนแบบ TPR เพราะเป็นภาษาแรกในการแสดงความเข้าใจของผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษา

สรุปได้ว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ วิธีการสอนภาษาที่สองที่ไม่ใช่ภาษาของประเทศตนเอง โดยนักเรียนเกิดทักษะทางภาษาและการตอบสนองโดยแสดงออกจากท่าทางตามคำสั่งของครู โดยที่ครูผู้สอนพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบคำสั่ง นักเรียนฟังคำสั่งและเลียนแบบท่าทางของครู ซึ่งนักเรียนจะสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ครูแสดงให้ดู เมื่อนักเรียนฟังคำสั่งของครูและปฏิบัติตามได้แล้วจึงให้นักเรียนฝึกพูดคำนั้นพร้อมลงมือปฏิบัติ

2. หลักการสอนภาษาด้วยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

อชเชอร์ (1979 อ้างอิงใน วันทนา ไพรินทร์, 2547) กล่าวว่า การสอนภาษาโดยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง มีหลักการสรุปได้ 3 ประการ คือ

1. การสร้างความเข้าใจในภาษาพูด จะต้องได้รับการพัฒนาก่อนการพูด
2. ความเข้าใจภาษาพูดจะได้รับการพัฒนาด้วยการที่ผู้เรียนได้แสดงท่าทาง
3. ไม่บังคับผู้เรียนให้พูดภาษาที่สองในขณะที่ผู้เรียนยังไม่พร้อม

จากหลักการสอนดังกล่าว อชเชอร์ (Asher) ได้ทำการทดลองสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อพิสูจน์สมมติฐาน 2 ข้อ คือ

1. สามารถนำเอาวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางไปใช้ในการสอนภาษาทุกภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทักษะในการฟัง เป็นทักษะที่จะนำไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน

ในปี ค.ศ.1972 อซ์เซอร์ ได้ทดลองสอนภาษาเยอรมัน โดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับผู้เรียนที่มีอายุระหว่าง 30 – 60 ปี ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 32 ชั่วโมง ผลการทดลอง พบว่าได้ผลดี และพบว่า ลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาส่วนใหญ่ สามารถนำมาใช้ในรูปประโยคได้ หลักสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้แบบนี้ได้ผลดี คือ การปฏิบัติ (Action) ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสามารถจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน จากผลการทดลองกับกลุ่มทดลองที่หลากหลาย พบว่าผู้ที่ได้รับการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง สามารถจำและมีความเข้าใจในภาษาที่เรียนได้มากกว่าผู้ที่เรียนภาษาเดียวกันด้วยวิธีการสอนแบบอื่น และใช้เวลามากกว่าวิธี TPR ถึง 3 – 4 เท่า นอกจากนี้ อซ์เซอร์ ยังพบว่าถ้าผู้เรียนพยายามที่จะเรียนรู้ทักษะทางภาษาหลายๆ ทักษะพร้อมๆกันความสามารถในการเข้าใจภาษาจะลดน้อยลง ทฤษฎีการเรียนรู้หลายๆ ทฤษฎีใช้การเรียนรู้ภาษา โดยการฝึกด้วยประโยคคำสั่ง (Imperative Drill) เช่นกัน แต่ในวิธี TPR จะไม่มีการเปล่งเสียงพูดจนกว่าความเข้าใจในภาษาของผู้เรียนจะพัฒนาขึ้นก่อน การให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งในระหว่างที่เรียนภาษานั้นจะทำให้จำได้นาน เพราะเป็นการเรียนรู้ด้วยสมองซีกขวาก่อนที่จะเชื่อมโยงมายังสมองซีกซ้ายอย่างสมดุล ผู้เรียนมีการตอบสนองสิ่งเร้าที่พูด ด้วยการปฏิบัติก่อนที่จะพูดออกมา นับเป็นการเรียนรู้และการตอบสนองที่ง่าย ในกิจกรรมของการฝึกพูดแบบต่างๆ ไม่มีแนวทางการเรียนรู้ภาษาที่สองแบบใดจะสำเร็จได้ ถ้าในขั้นแรกของการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่จะตอบสนองโดยการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน

อซ์เซอร์ (1977) ได้กล่าวว่า การสอนแบบ TPR ในขั้นแรกจะมุ่งทักษะการฟัง และตามด้วยการเคลื่อนไหวทันที ผู้เรียนจะต้องได้ฟังมากพอจึงจะพูดได้ เวลาที่ใช้ในการเรียน 70% จะให้การฟังและการทำตามคำสั่ง อีก 20% ใช้ในการฝึกพูด และ 10% เท่านั้นที่ใช้ในการอ่านและเขียน การเรียนภาษาที่สอนโดยใช้กระบวนการของ TPR ยึดหลักทฤษฎีเบื้องต้น ดังนี้

1. ภาษาพูดจะพัฒนาได้หลังจากที่ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ฟังแล้ว
2. การแสดงความเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง ทดสอบได้จากการเคลื่อนไหวโต้ตอบด้วยท่าทาง
3. ช่วงระยะเวลาที่ฝึกการฟังต้องมากพอ จึงจะทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะพูด

การใช้คำสั่งเป็นวิธีง่ายๆ ที่ผู้เรียนได้เคลื่อนไหว คำพูดของผู้สอนจะออกมาเป็นคำสั่งที่อาจจะเริ่มด้วยวลีสั้นๆ เช่น

- Stand up – Walk
- Sit down – Run
- Pick up the book – Stop

- Give the book to Som – Turn

ผู้สอนพูดประโยคคำสั่ง และปฏิบัติพร้อมกับผู้เรียน และใช้วิธีกล่าวคำสั่งนั้นซ้ำๆ ผู้เรียนพูดประโยคคำสั่งและปฏิบัติ พร้อมจะลองปฏิบัติด้วยตนเองโดยไม่มีแบบจากครูผู้สอน การออกท่าทางเป็นสิ่งที่สำคัญในการฝึกออกคำสั่ง เพราะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงที่สุด เมื่อเรียนไประยะหนึ่งแล้วคำสั่งอาจจะเพิ่มให้ซับซ้อน ให้มากขึ้นตามลำดับ เช่น

- Stand up , and walk to the window.

- Stand up , walk to the window and open it.

นอกจากนี้ อัชเชอร์ ยังได้เสนอแนะว่าควรกำหนดจำนวนเนื้อหาที่นำมาสอนในแต่ละครั้งให้แน่นอน ในการเรียนชั่วโมงหนึ่งๆ ผู้เรียนสามารถเรียนศัพท์ใหม่ๆ ได้ 12–36 คำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของผู้เรียน ความสามารถในการเรียนรู้ ขนาดชั้นเรียน และระดับการฝึกด้วย อัชเชอร์ และผู้ที่สนับสนุนหลายท่าน มีความเห็นตรงกันว่า การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นตัวกลางที่มีพลัง (Powerful mediator) ที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจโครงสร้างของภาษา การเรียนรู้ภาษานั้นเป็นไปได้ที่จะเรียนรู้เป็นกลุ่มข้อความ (Chunks) แต่จะต้องพัฒนายุทธวิธีจากการศึกษารายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ก่อนไปสู่รายละเอียดใหญ่ (พัฒนา น้อยแสงศรี, 2544 อ้างอิงใน วันทนี ไพรินทร์, 2547)

อย่างไรก็ตามในการใช้คำสั่ง ควรระวังประโยคที่ซับซ้อนมากเกินไป เพราะอาจทำให้ผู้เรียนสับสนได้ เกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษา (Correction) และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) นั้น อัชเชอร์ เห็นว่า หลังจากที่ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน แต่ละคนพยายามพูดออกมา ผู้สอนไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ข้อบกพร่องของผู้เรียนในขณะนั้น แต่ถ้าจำเป็นจริงๆ การวิจารณ์ควรเป็นไปอย่างนุ่มนวลและแตกต่างกันไป ตามความหนักเบาของข้อบกพร่องของแต่ละคน ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้คำผิดทุกๆ ครั้ง หากข้อผิดพลาดนั้น ไม่ร้ายแรงนักควรปล่อยผ่านไปก่อน การแก้ไขควรทำอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้คำพูดที่เหมาะสม การแก้คำผิดในขณะที่ผู้เรียนยังพูดไม่จบอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอย และขัดขวางความก้าวหน้าที่จะแสดงออกอีกด้วย

การฝึกมากๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ตินั้น ขึ้นอยู่กับการฟังที่ชัดเจนและถูกต้อง การที่ผู้เรียนได้ยินตัวเองออกเสียงอย่างไม่ถูกต้องในขั้นแรกๆ อาจทำให้ผู้เรียนสับสนในการแยกเสียงและการจำแนกเสียงที่ถูกต้อง ถ้าให้ผู้เรียนฝึกพูด และให้ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลไม่มากพอตั้งแต่เริ่ม ความผิดพลาดจะมีมาก และเป็นสิ่งที่ขัดขวางการเรียนรู้อีกด้วย แต่ถ้าให้มีการฝึกทักษะการฟังมากๆ ก่อนทักษะการพูด ผู้เรียนจะสามารถพูดได้ถูกต้อง และมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาด้วย (Asher, 1979 อ้างอิงใน วันทนี ไพรินทร์, 2547)

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น เป็นการสอนภาษาโดยการใช้ท่าทาง โดยให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วผู้เรียนทำตาม เป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย

เป็นการตอบรับให้ทำตามโดยผู้เรียนไม่ต้องพูด วิธีสอนภาษาโดยการใช้ท่าทางใช้สำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาที่ 2 มี 4 รูปแบบ คือ

1. TPR - B (Total Physical Response - Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement) เช่น นั่งลง (sit down) ยืนขึ้น (stand up) เลี้ยวซ้าย (turn left) เลี้ยวขวา (turn right) เดินหน้า (go straight) ถอยหลัง (back) กระโดด (jump) ปรบมือ (clap your hand) หยุด (stop) กลับหลังหัน (turn around) ชูมือขึ้น (raise your hand) เอามือลง (put down your hand) โบกมือ (wave your hand) เป็นต้น กิจกรรมหรือเกมที่ใช้อาจใช้เกม Simon Says เช่น Simon Says touch your Nose ถ้าไม่ได้พูดคำว่า Simon Says ไม่ต้องทำตาม

ข้อควรคำนึง

- กิริยา/ท่าทาง ทุกอย่างที่ต้องแสดงต้องสมจริง (must be real) ไม่ใช่การสมมุติ และต้องถูกต้อง

- เวลาครูสาธิต ต้องพูดคำสั่งจบก่อนแล้วจึงทำท่าทาง (เพื่อตั้งใจฟังก่อน และป้องกันผู้เรียนทำตามครูโดยที่ไม่เข้าใจ)

- พูดและทำท่าทางเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนดู อย่างน้อย 3 ครั้ง

- ทุกหนึ่งรอบของการทำท่าทาง ควรจะให้จบกระบวนการ

- ทุกๆ การสอน ต้องทบทวนบทเรียน/คำศัพท์ในอาทิตย์ที่แล้ว หรืออาทิตย์ที่ผ่านมา โดยครูอาจทำพร้อมผู้เรียน หรือครูสั่งแล้วให้ผู้เรียนทำพร้อมกันโดยทบทวนก่อนสอนคำชุดใหม่

- พูดคำที่ต้องการสอนเท่านั้น สิ่งที่ไม่ต้องการให้ผู้เรียนรับรู้ก็ไม่จำเป็นต้องพูด

- จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับคำกริยา/คำสั่งที่ต้องการสอน

2. TPR - O (Total Physical Response - Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects) เช่น สมุด (book) ปากกา (pen) ดินสอ (pencil) ยางลบ (eraser) ไม้บรรทัด (ruler) แผนที่ (map) โต๊ะ (table) เก้าอี้ (chair) ประตู (door) นาฬิกา (clock) ไฟฉาย (flash light) ดอกไม้ (flower) ใบไม้ (leaf) ก้อนหิน (rock) จาน (plate) ชาม (bowl) แก้วน้ำ (glass) ช้อน (spoon) ส้อม (fork) หวี (comb) กระจก (mirror) เป็นต้น อย่าไปติดการสอนในชั้นเรียนอาจพาผู้เรียนออกนอกห้องเรียน เพื่อเรียนรู้วัตถุสิ่งของต่างๆ หรืออาจใช้เกม bring me (a pen, a red pencil)

วัตถุประสงค์

ต้องการให้ผู้เรียนฟังคำสั่งให้เข้าใจและทำตามคำสั่ง โดยผู้สอนมีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ

วิธีปฏิบัติ

- ครูเรียกชื่อของสิ่งของ 3 ครั้ง และหยิบของสาธิตให้ดู
- ให้ตัวแทน 2 คน ออกมาแสดง พร้อมกับครู และให้ผู้เรียนแสดงให้ดู 3 ครั้ง
- การทำ TPR - O อาจแทรกคำศัพท์ TPR - B ได้เพราะเรียนมาจากบทที่แล้ว ผสมกันไปแต่อย่างง่าย ๆ ก่อน แล้วเพิ่มความยากไปเรื่อย ๆ
- ให้ทุกคนทำพร้อมๆ กัน
- แบ่งเป็นกลุ่มย่อย (กลุ่มละ 3-5 คน) และปฏิบัติตามคำสั่งของครู

3. TPR - P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือกภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยยกตัวอย่างคำถามจากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้ผู้เรียนไปชี้ภาพให้ดู ไม่มีการพูดภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดแปะจะได้เคลื่อนย้าย คน สัตว์ สิ่งของ ไปไว้ตามตำแหน่งต่างๆของภาพได้ เพื่อตรวจสอบผู้เรียน เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ มีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับภาพต่างๆ มี 3 ประเภท คือ

- ภาพโปสเตอร์ แผ่นพับ รูปภาพที่มีอยู่แล้ว
- ภาพตัดแปะจากผ้า หรือ กระดาษ
- ภาพวาดลายเส้นหรือภาพสีที่ผลิตโดยครูหรือผู้เรียน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น
- รูปภาพที่ใช้ต้องมีสิ่งของ/กิจกรรมต่างๆ/ผู้คนที่จะสอนผู้เรียนได้
- ครูจะสอนให้ผู้เรียนมาชี้ จับ แตะ สิ่งต่างๆในภาพตามที่ครูต้องการสอน
- การใช้ TPR - P อาจสอนอาทิตย์ละครั้ง แต่ถ้านักเรียนมีความก้าวหน้าอาจใช้สอนมากกว่านี้

- ภาพหนึ่งอาจสอนได้หลายๆครั้ง โดยอาจสอนเสริมเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์มากแล้ว
- อาจใช้ TPR - B ประกอบการสอน TPR - P เช่น สอนเรื่อง ข้างหน้าข้างหลัง ข้างๆ สอนคำเหล่านี้ก่อน จึงสอนคำจากรูปภาพ

- ภาพควรเป็นภาพที่เหมาะสมกับบุคคลและสอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน

4. TPR - S (Total Physical Response - Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง โดยครูเล่าเรื่องคล้ายกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน หรือเล่านิทาน 2-3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนมาแสดงละครจากเรื่องที่ครูเล่า หรือบางครั้งอาจเปลี่ยนเป็นครูอ่านให้ฟัง 1-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนเขียนขึ้นมาใหม่เหมือนครูเล่าหรือไม่ แสดงว่าผู้เรียนฟังแล้วเข้าใจมากน้อยแค่ไหน ให้เริ่มจากง่าย ๆ ก่อน

การสอนภาษาด้วยการเล่าเรื่อง ควรใช้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ โดยครูเล่าเรื่องราวที่คล้ายคลึงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน หรือนิทานเรื่องง่ายๆ ครูเล่าเรื่องให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นให้ผู้เรียนออกมาแสดงเรื่อง (ตามที่ครูเล่า) โดยไม่ต้องพูด ต่อมาให้ผู้เรียนเล่าเรื่องเอง แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นมาแสดงละครตามเรื่องให้ผู้เรียนเล่าให้ฟัง

จุดประสงค์ของ TPR - S คือ ต้องการให้ผู้เรียนฟังครูพูดให้เข้าใจและทำท่าทาง โดยผู้เรียน ไม่ต้องพูด เพียงแต่แสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องเท่านั้น

Via (1987 อ้างอิงใน ละออง สุภาโส, 2555) กล่าวว่า การเรียนรู้จากการกระทำเป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดเนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่เป็นไปตามธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดจะต้องเป็นการเรียนรู้โดยผ่านการตอบโต้ทางสรีระหรือผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ดังนั้นการสอนแบบ TPR จึงเป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งซึ่งประกอบด้วย การเคลื่อนไหว แรงจูงใจ การซ้ำย้ำทวนในสิ่งที่มีความหมาย การเรียนรู้จากความผิดพลาดทำให้เกิดความทรงจำอันยาวนาน

Baker (1987 อ้างอิงใน ละออง สุภาโส, 2555) ได้กล่าวว่า การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายพร้อมกับการแสดงท่าทางปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนมีแนวโน้มในการเริ่มรับรู้ภาษาได้ดีที่สุด ดังนั้นสิ่งที่จำเป็นต้องทำในชั้นเรียนภาษาที่สองคือให้ผู้เรียนมีช่วงเวลาแห่งความเงียบ ฟังจนเกิดความเข้าใจ หากพร้อมที่จะสื่อสารผู้เรียนจะเคลื่อนไหวร่างกายเป็นการตอบสนองแล้วเริ่มพูดจากคำพูดเดียวไปสู่วลี ประโยคสั้นๆ แล้วค่อยๆ ซับซ้อนขึ้น โดยไม่ต้องแปลเป็นภาษาแรกก่อน หลังจากนั้นเด็กก็พร้อมที่จะเรียนรู้ต่อไป ซึ่งได้แก่ การอ่าน การเขียน และการเรียนกฎเกณฑ์ต่างๆ

สรุปได้ว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการสอนโดยเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การชี้ การสัมผัส เป็นต้น โดยนักเรียนฟังคำสั่งหรือคำพูดจากครูแล้วทำท่าทางตามครู ซึ่งนักเรียนจะสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ครูแสดงให้ดู เป็นการสร้างความเข้าใจในภาษาพูด ซึ่งจะได้รับการพัฒนาด้วยการที่ผู้เรียนได้แสดงท่าทาง โดยไม่บังคับผู้เรียนให้พูดภาษาที่สองในขณะที่ผู้เรียนยังไม่พร้อม

3. ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

Asher (1979) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญในการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้นคือการสอนประโยคคำสั่ง พร้อมกับการแสดงท่าทางตามคำสั่งนั้นๆ 2-3 ครั้ง จนกระทั่งผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ซึ่งวิธีการดังกล่าวมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอและทบทวนบทเรียน โดยครูทำการนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนบทเรียนโดยการพูดประโยคคำสั่ง 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งปฏิบัติท่าทางประกอบ โดยที่นักเรียนปฏิบัติท่าทางร่วมกับครู

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ เมื่อนักเรียนสามารถฟังคำสั่งได้อย่างเข้าใจแล้วนั้น ครูจะให้นักเรียนปฏิบัติท่าทางให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ได้ฟังด้วยตนเอง โดยที่ครูอาจให้นักเรียนปฏิบัติร่วมกันทั้งชั้นเรียนหรือรายบุคคล และมีครูคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน หากปฏิบัติไม่ถูกต้องสามารถกลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ได้อีกครั้ง

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลย้อนกลับ ในขั้นนี้ครูมีหน้าที่สังเกตการปฏิบัติท่าทางของนักเรียนและให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการชื่นชมเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือไม่เข้าใจในคำสั่ง

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การให้นักเรียนฝึกออกเสียง คำศัพท์ สะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ เล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ แสดงท่าทางประกอบเพลง หรือกิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

วันที ไพรินทร์ (2547) กล่าวว่า การสอนภาษาโดยกลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางนั้น มีลำดับขั้นตอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจากการสาธิตโดยครูผู้สอนเป็นต้นแบบ ผู้เรียนเริ่มรับประสบการณ์ตรงด้านการฟังและเมื่อผู้เรียนแสดงความเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนแสดงให้ดูแล้ว จึงให้ผู้เรียนพูดและปฏิบัติ โดยไม่มีการเร่งให้ผู้เรียนพูดโดยที่ยังไม่พร้อม นอกจากนั้นกิจกรรมเสริมที่ใช้ตรวจความเข้าใจของเรียนยังน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนภาษา และในตอนท้ายชั่วโมงผู้เรียนยังได้ฝึกทักษะการอ่านและเขียนด้วยการทำแบบฝึกหัดอีกด้วย หลักการสำคัญของวิธีสอนนี้ คือ การสอนด้วยประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งแสดงท่าทางของคำกริยาเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งนั้นๆ ซ้ำประมาณ 2 – 3 ครั้ง ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามความสามารถด้วยตนเอง โดยไม่มีแบบจากครูผู้สอน โดยลำดับขั้นการสอนมีดังนี้ (อชเชอร์, 1979)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำและทบทวนบทเรียน โดยครูพูดประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบคำสั่ง 2 – 3 ครั้ง นักเรียนฟังและปฏิบัติไปพร้อมๆ กับครู

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู ครูสังเกตว่าถ้าผู้เรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องให้กลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ใหม่

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนด้วยการสังเกต และแสดงให้เห็นนักเรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นกิจกรรมและขั้นประเมินผลการเรียนรู้ ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งได้แก่ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบฝึกหัดเสริมท้ายบทเรียน เป็นต้น

Asher (1979 อ้างอิงใน ศศิภา อุดมพรเทพสกุล, 2562) กล่าวถึง ลำดับขั้นของวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง มีดังต่อไปนี้

1. ขั้นสาธิต (Demonstration) ขั้นนี้ครูมีหน้าที่แนะนำเป็นตัวอย่างให้นักเรียนดูด้วยการออกคำสั่ง 1 ชุด ประมาณ 7 - 8 คำ และควรเป็นคำกริยา ขณะที่ครูออกคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ ครูจะแสดงท่าทางไปด้วยส่วนนักเรียนแสดงท่าทางตามครูแต่ไม่ต้องพูด ตัวอย่างคำสั่งชุดแรกที่ Asher แนะนำ เช่น stand up, walk, jump, run, turn around, turn left, และ sit down

2. ขั้นลังเล (Hesitation) ขั้นนี้เป็นการดูว่า นักเรียนสามารถแสดงท่าทางได้ด้วยตนเองหรือไม่ โดยครู ไม่สาธิตให้ดู เช่น ครูออกคำสั่งว่า “Stand up.” แต่ครูไม่ยืนขึ้น

3. ขั้นทดสอบ (Test) ขั้นนี้ครูออกคำสั่งสลับประโยคโดยไม่เรียงตามลำดับ เช่น คำสั่งที่ 1 “Stand up, Walk, Jump.” คำสั่งที่ 2 “Jump, Stand up, Walk.” ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งทีละคน ถ้านักเรียนสามารถแสดงตามคำสั่งได้แสดงว่าเกิดความเข้าใจต่อคำสั่งเหล่านั้น

4. ขั้นออกคำสั่งใหม่ๆ แปลกๆ (Novelty) ขั้นนี้ครูออกคำสั่งใหม่ๆ เพื่อจะดูว่านักเรียนมีปฏิกิริยาอย่างไรกับคำสั่ง โดยคำสั่งประเภทนี้จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนานมากขึ้น เช่น ครูออกคำสั่ง “Walk like a duck.” เป็นต้น

5. ขั้นสลับบทบาท (Role-Reversal) ขั้นนี้ให้นักเรียนสลับบทบาทกับครู โดยให้นักเรียนมาออกคำสั่งและให้เพื่อนๆ แสดงท่าทางรวมทั้งครูด้วย ในขั้นนี้นักเรียนจะได้เริ่มพูด นอกจากนี้ครูควรหลีกเลี่ยงการตำหนิกรณีที่นักเรียนพูดผิดหรือออกเสียงผิด

สรุปได้ว่า การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง มีลำดับขั้นตอนอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยเริ่มจากการสาธิตโดยครูผู้สอนเป็นต้นแบบ เมื่อผู้เรียนแสดงความเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนแสดงให้ดูแล้ว จึงให้ผู้เรียนพูดและปฏิบัติ โดยไม่มีการเร่งให้ผู้เรียนพูดโดยที่ยังไม่พร้อม โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางตามแนวคิดของ James J. Asher (1979) ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

จากการศึกษาความหมาย หลักการสอนและขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์บทบาทครูและนักเรียน ในขั้นต่าง ๆ ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ดังนี้

ตาราง 1 ขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง บทบาทครูและนักเรียนในการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ขั้นตอนการสอน	บทบาท	
	ครู	นักเรียน
ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน	- สร้างความพร้อมที่จะเรียน โดยครูสร้างความสนใจให้นักเรียนด้วยการพูดประโยคภาษาอังกฤษให้นักเรียนฟัง และทำท่าทางประกอบ 2 - 3 ครั้ง	- นักเรียนฟังครู และทำท่าทางประกอบพร้อมไปกับครู โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดตาม
ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ	- ครูสังเกตเห็นแล้วว่านักเรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูจึงสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและให้นักเรียนแสดงออกท่าทางเมื่อได้ยินคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ให้นักเรียนดูแบบอย่างท่าทางจากครู อาจให้ทำคนเดียว เป็นกลุ่มหรือทั้งห้องก็ได้ *** ในขั้นนี้ครูผู้สอนอาจเลือกรูปแบบการสอนได้ 4 รูปแบบดังนี้	- นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งและแสดงท่าทางตามคำสั่งนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู *** ในแต่ละบทเรียนนักเรียนอาจแสดงท่าทางซ้ำหรืออาจจะไม่ซ้ำก็ได้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียน

ตาราง 1 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอน	บทบาท	
	ครู	นักเรียน
	<p>TPR - B (Total Physical Response - Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement) เช่น นั่งลง (sit down) ยืนขึ้น (stand up) เลี้ยวซ้าย (turn left) เลี้ยวขวา (turn right) เดินหน้า (go straight) ถอยหลัง (back) กระโดด (jump) ปรบมือ (clap your hand) หยุด (stop) กลับหลังหัน (turn around) ชูมือขึ้น (raise your hand) เอามือลง (put down your hand) โบกมือ (wave your hand) เป็นต้น</p>	
	<p>TPR - O (Total Physical Response - Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects) เช่น สมุด (book) ปากกา (pen) ดินสอ (pencil) ยางลบ (eraser) ไม้บรรทัด (ruler) แผนที่ (map) โต๊ะ (table) เก้าอี้ (chair) ประตู (door) ครัวอย่าไป</p> <p>ติดการสอนในชั้นเรียนอาจพาผู้เรียนออกนอกห้องเรียน เพื่อ</p>	

ตาราง 1 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอน	บทบาท	
	ครู	นักเรียน
	<p>เรียนรู้วัตถุสิ่งของต่างๆ หรืออาจใช้เกม bring me (a pen, a red pencil)</p> <p>TPR-P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือกภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยยกตัวอย่างคำถามจากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้ผู้เรียนไปชี้ภาพให้ดู ไม่มีการพูด ภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดแปะจะได้เคลื่อนย้าย คน สัตว์ สิ่งของ ไปไว้ตามตำแหน่งต่างๆของภาพได้</p>	
	<p>TPR - S (Total Physical Response - Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง โดยครูเล่าเรื่องคล้ายกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนหรือเล่านิทาน 2-3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนมาแสดงละครจากเรื่องที่ครูเล่าหรือบางครั้งอาจเปลี่ยนเป็นครูอ่านให้ฟัง 1-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนเขียนขึ้นมาใหม่เหมือนครูเล่าหรือไม่ แสดงว่าผู้เรียนฟังแล้วเข้าใจมากน้อยแค่ไหน ให้เริ่มจากง่าย ๆ ก่อน</p>	

ตาราง 1 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอน	บทบาท	
	ครู	นักเรียน
	(หมายเหตุ : การเลือกชั้นปฏิบัติ นั้นขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่สอน)	
<p>ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ</p>	<p>- ครูสังเกตการณ์ปฏิบัติของนักเรียน สังเกตการณ์แสดงออกตอบสนองด้วยท่าทางนั้นตรงกับคำสั่งนั้น ๆ หรือไม่</p> <p>- ครูพูดหรือแสดงการชมเชย เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องหรือให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ในขั้นตอนนี้ครูต้องอยู่กับนักเรียนตลอดทั้งกิจกรรม</p>	<p>- นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง และ แสดงออกท่าทางตามคำสั่งโดยไม่มีต้นแบบได้อย่างถูกต้องและยอมรับฟังคำแนะนำจากครูผู้สอนเมื่อทำผิดหรือไม่เข้าใจในคำสั่งนั้น ๆ</p> <p>- นักเรียนอาจสลับบทบาทกันในชั้นเรียน โดยมีคนออกคำสั่ง 1 คน และนอกนั้นเป็นผู้ปฏิบัติ (การปฏิบัติตามคำสั่งและแสดงออกด้วยท่าทางนั้นต้องให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน)</p>
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย</p>	<p>- ให้นักเรียนทำกิจกรรม ซึ่งได้แก่ การออกเสียงคำศัพท์ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบฝึกหัดเสริมด้วยบทเรียน เป็นต้น จากนั้นครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนโดยการสังเกตและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน</p>	<p>- นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบทเรียน เช่น การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบ การแสดงบทบาทสมมติ อีกทั้งยังทำแบบฝึกหัดเสริมได้อีกทั้งยังทำแบบฝึกหัดเสริมได้อย่างถูกต้องและเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น</p>

4. กลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง

สุมิตา อังวัฒนกุล (2537 อ้างอิงใน ละออง สุภาโส, 2555) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ว่าประกอบด้วย

1. การใช้คำสั่งเพื่อกำกับพฤติกรรม การใช้คำสั่งเป็นเทคนิคการสอนที่สำคัญของวิธีการสอนแบบนี้ คำสั่งทำให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติ การปฏิบัติของผู้เรียนทำให้คำสั่งนั้นมีความหมายที่ชัดเจน เนื่องจาก อชเชอร์ เสนอแนะให้จัดการเรียนการสอนอย่างมีชีวิตชีวา ผู้สอนจึงจำเป็นต้องวางแผนการสอนล่วงหน้าว่า ในการเรียนแต่ละครั้งจะใช้คำสั่งใดบ้าง ถ้าคิดคำสั่งในขณะที่สอนจะทำให้การเรียนการสอนนั้นช้าเกินไป ในขั้นตอนแรกเพื่อให้ผู้เรียนทั้งชั้นเข้าใจความหมายได้ชัดเจน ผู้สอนต้องปฏิบัติพร้อมๆ กันกับผู้เรียนด้วย ต่อมาจึงสั่งผู้เรียนเท่านั้น การแสดงออกของผู้เรียนจะช่วยให้เราทราบว่าผู้เรียนเข้าใจหรือไม่ นอกจากนี้ อชเชอร์ เสนอว่า ผู้สอนควรจะเรียงลำดับคำสั่งให้ต่างกันในแต่ละครั้งหรือไม่ให้ผู้เรียนใช้ชีวิตจัดการปฏิบัติอย่างเดียว โดยมิได้เชื่อมโยงการปฏิบัติกับภาษาเลย อชเชอร์ เชื่อว่าเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเขาประสบความสำเร็จในการเรียน ฉะนั้นจึงไม่ควรให้คำสั่งใหม่เร็วเกินไป และได้เสนอว่าควรจะให้คำสั่งใหม่ ครั้งละประมาณ 3 คำสั่ง เมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้วจึงให้คำสั่งใหม่อีกครั้งละ 3 คำสั่งเช่นกัน แม้ว่าขั้นตอนการสอนที่กล่าวมาแล้ว เป็นขั้นตอนการสอนในขั้นที่เริ่มการเรียนการสอน โดยใช้คำสั่งนี้จะสอนภาษาได้มากน้อยเพียงใด อชเชอร์ อ้างว่าไวยากรณ์ทั้งหมดสามารถสอนได้โดยใช้ประโยคคำสั่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างการสอน Past tense ในชั้นเรียนระดับค่อนข้างสูง

Teacher : Ingrid, walk to the blackboard. (Ingrid gets up and walks to the blackboard)

Teacher : Class, if Ingrid walked to the blackboard, stand up. (The class stand up)

Teacher : Ingrid, write your name on the blackboard. (Ingrid writes her name on the blackboard)

Teacher : Class, if Ingrid wrote her name on the blackboard, sit down. (The class sits down)

2. การสลับบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ในขั้นแรก ผู้สอนออกคำสั่ง 3 คำสั่ง ให้แก่ผู้เรียน เช่น ชี้ให้ไปนั่งที่หน้าต่าง ให้เดินไปที่หน้าต่าง และให้แตะที่หน้าต่าง เมื่อผู้เรียนเรียนภาษามากขึ้นแล้ว ก็จะทำให้คำสั่งจำนวนมากและเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันได้ ตัวอย่างเช่น

Go back to your seat. Sit down. Take out your bag.
 Take out a crayon. Take out a piece of paper. Draw a picture.
 Write your name on the picture. Go to the wall. Glue it on the wall.

3. การปฏิบัติตามคำสั่งที่ต่อเนื่องกันตามลำดับในชั้นแรก ผู้สอนออกคำสั่ง 3 คำสั่ง เช่น ให้ชี้ไปที่ประตู เดินไปที่ประตูและให้แตะประตู เมื่อผู้เรียนเรียนภาษามากขึ้น ก็จะทำให้คำสั่งมากขึ้นและเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่อง เช่น

- Take out a pen.
- Take out a piece of paper.
- Write a letter (imaginary).
- Fold the letter.
- Put it in an envelop.
- Seal the envelop.
- Write the address on the envelop.
- Put the stamp on the envelop.
- Mail the letter.

คำสั่งที่เป็นลำดับเช่นนี้เรียกว่า action sequence กิจกรรมในห้องเรียนหลายๆ อย่าง เช่น การวาดรูป สามารถนำมาแบ่งขั้นตอนลำดับก่อนหลัง เพื่อใช้ออกคำสั่งให้ผู้เรียนปฏิบัติตามได้ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือการใช้คำสั่งเพื่อกำกับพฤติกรรมของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะพูด หลังจากได้เรียนไปแล้วระยะหนึ่ง ผู้เรียนมีโอกาสเป็นผู้พูดประโยค คำสั่ง และออกคำสั่งให้ผู้สอนหรือเพื่อนๆ ในชั้นปฏิบัติตามคำสั่งได้ และเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาได้มากขึ้นแล้วก็จะให้คำสั่งจำนวนมาก และเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันได้

สรุปได้ว่า กลวิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ประกอบด้วย การใช้คำสั่งเพื่อกำกับพฤติกรรม การสลับบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน และการปฏิบัติตามคำสั่งที่ต่อเนื่องกันตามลำดับในชั้นแรก

5. ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

สุดา ชาตรีนันท์ (2528 อ้างอิงใน วันทนี ไพรินทร์ (2547) ได้สรุปข้อดีของการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) ไว้ดังนี้

1. ไม่เสียเวลาในการเรียนมาก เนื่องจากผู้เรียนได้ประสบการณ์การเรียนภาษาต่างประเทศโดยตรงจากการปฏิบัติ ฉะนั้น วิธีสอนแบบนี้จึงไม่จำเป็นต้องนำภาษาแม่เข้ามาเกี่ยวข้องในการเรียนรู้ และครูก็ไม่ต้องเสียเวลาในการใช้ภาษาต่างประเทศนั้นอธิบายความหมายของ

คำศัพท์หรือความหมายของประโยค ซึ่งเป็นวิธีการที่กระทำได้ยากมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนระดับเริ่มเรียน

2. ประโยคคำสั่งเป็นประโยคที่ใช้กันเป็นส่วนมากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นลักษณะการสื่อสารโดยตรงระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง (บุรุษที่ 1 กับบุรุษที่ 2) วิธีการสอนโดยใช้ประโยคคำสั่งจึงเป็นวิธีที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในปัจจุบัน คือ เป็นวิธีที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach)

3. เป็นวิธีการสอนที่ไม่ฝืนธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา คือ สอนตามลำดับทักษะการฟัง พูดอ่าน และเขียน คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในการที่จะพัฒนาแต่ละทักษะ และช่วยทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ทางบวกในแต่ละขั้นได้ดีมาก

4. เป็นวิธีสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. ในด้านภาษาศาสตร์ โครงสร้างประโยคคำสั่ง เป็นโครงสร้างพื้นฐานของโครงสร้างต่างๆ ฉะนั้น การสอนโดยใช้ประโยคคำสั่งจึงนับว่าเป็นวิธีสร้างความรักความเข้าใจพื้นฐานที่ดีมากให้แก่ผู้เรียน

6. ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดน้อยหรือแทบไม่มีเลย เพราะผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งผู้สอนได้แสดงให้ผู้เรียนดูแล้ว

7. การที่ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งทันทีทำให้ครูไม่ต้องรอคอยคำตอบเหมือนการสอนแบบอื่นๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดบรรยากาศที่น่าเบื่อในห้องเรียน ดังนั้น การสอนวิธีนี้จึงช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจในบทเรียน บทเรียนมีบรรยากาศที่สนุกสนาน แต่ละฝ่ายสามารถได้รับข้อมูลย้อนกลับได้อย่างรวดเร็ว

8. เนื่องจากในครั้งแรกของการเรียน นักเรียนไม่ต้องใช้ทักษะการพูดและการเขียน ใช้แต่ทักษะการฟัง จึงไม่มีการแก้คำผิดในด้านการออกเสียงไวยากรณ์ หรือการสะกดตัวที่ซ้ำซาก จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

9. ช่วยให้เกิดความทรงจำในการเรียนที่ถาวร และต่อเนื่องไปยังทักษะต่างๆ ได้อย่างดี เพราะการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้สรีระ (Total Physical) ตอบสนอง (Response) สิ่งเร้าที่เป็นคำสั่งภาษาต่างประเทศนั้น ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ประสาทสัมผัส และกล้ามเนื้อในการเรียนรู้ ซึ่งตามทฤษฎีเกี่ยวกับความทรงจำกล่าวไว้ว่าเรียนรู้โดยวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความทรงจำที่คงทนถาวรไม่ลืมง่ายๆ เช่นเดียวกับคนที่ขี่จักรยานหรือว่ายน้ำเป็น

10. เป็นวิธีสอนภาษาที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของสมอง จึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวดเร็วและสมบูรณ์

11. เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเองยิ่งขึ้นและเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

12. ครูสามารถประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างรวดเร็ว และกระทำได้ตลอดเวลา สามารถควบคุมพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ไปสู่เป้าหมายของการสอนได้อย่างดี

ข้อดีของวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง สรุปได้ดังนี้

1. การสอนทักษะทางภาษาที่สลับซับซ้อน เช่น ทักษะการพูดและการเขียนที่มีข้อมูลซับซ้อนยิ่งขึ้น วิธีสอนแบบ TPR นี้ อาจจะได้ผลเท่ากับวิธีสอนแบบอื่น

2. วิธีสอนแบบนี้ครูจะต้องมีการเตรียมตัว และวางแผน ในการใช้ประโยคคำสั่งในการสอนเป็นอย่างดี คือ จะต้องเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกัน และพยายามทำให้เกิดความสนุกสนาน มิฉะนั้นอาจเกิดปัญหา คือเมื่อใช้วิธีนี้ซ้ำซากติดต่อกันนานๆ นักเรียนอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้

สรุปได้ว่า วิธีการสอนภาษาแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น มีทั้งข้อดีและข้อด้อย เมื่อผู้สอนทราบถึงข้อดีของวิธีการนี้แล้ว ผู้สอนควรจะต้องเตรียมวางแผนการสอนเป็นอย่างดี เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี อันเป็นผลดีต่อการเรียนการสอน รวมทั้งผู้สอนควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัย ระดับความรู้บุคลิกภาพของผู้เรียน รวมถึงจุดประสงค์ของการสื่อสาร และสถานการณ์ที่ต้องใช้วิธีการนี้ด้วย จึงจะช่วยให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การตอบสนองด้วย

ท่าทาง

ละออง สุภาโส (2555) กล่าวว่า การทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียน ในระหว่างเรียน และหลังการเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้และความสามารถของผู้เรียน สามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอวิธีต่างๆ ไว้ ดังนี้

Finocchiaro & Sago (1983) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. ให้พูดประโยคสั้นๆ ตามครูหรือตามที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียง
2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ
3. ให้นักเรียนบรรยายวัตถุโดยใช้ภาษาที่เรียน ถ้าเป็นนักเรียนระดับกลางวัตถุนั้นจะซับซ้อนมากนัก แต่ถ้าระดับสูงขึ้นก็อาจเป็นสิ่งที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น เครื่องจักร เครื่องยนต์ นักเรียนอาจกล่าวถึงขนาดที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ แต่ห้ามกล่าวชื่อสิ่งของ หรือให้บรรยายสิ่งที่ได้เห็น เช่น ภาพยนตร์ หรือบุคคลสำคัญ แล้วให้นักเรียนคนอื่นเดาว่าเรื่องอะไรหรือเป็นใคร

4. ให้นักเรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจใช้คำสั่งเป็นภาษาแม่

5. ให้นักเรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ครูควรให้หลายๆ หัวข้อเพราะนักเรียนอาจคล่องในหัวข้อใดมากกว่า

6. ให้นักเรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้สัมภาษณ์ แล้วจดบันทึกไว้

Heaton (1990) และ Underhill (2000) ได้เสนอรูปแบบการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษไว้ในลักษณะเดียวกัน ดังนี้

1. การเล่าเรื่องหลังจากได้อ่านแล้ว (Re-telling Stories) นักเรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ในใจ แล้วจึงเล่าเรื่องที่อ่านนั้นให้ครูฟัง

2. การสัมภาษณ์ เป็นการทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ดีที่สุดแบบหนึ่ง เนื่องจากนักเรียนจะอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริง การสัมภาษณ์จะเริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนบอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ ที่อยู่ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้น ผู้สัมภาษณ์อาจจะขอให้นักเรียนสะกด ชื่อ หรืออ่านตัวเลข เลขที่สอบ หมายเลขโทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์ เป็นต้น การสัมภาษณ์จะต้องทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจในระหว่างการสนทนา

3. การใช้ภาพ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ การบรรยายภาพ เรียบเทียบภาพ การจัดลำดับภาพ การบอกคำพูดของคนในภาพ การบอกเส้นทางตามแผนที่

4. การถ่ายโอนข้อมูลโดยการบรรยายภาพชุด นักเรียนจะได้รับภาพชุดที่เรียงลำดับเหตุการณ์ และมีเวลาศึกษาภาพชุดเหล่านั้น จากนั้นนักเรียนจะต้องเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ในภาพ โดยใช้ภาษาในรูปอดีตกาล

5. การสอบโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา การสอบปากเปล่าโดยการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลนั้นเป็นการสอบที่ต้องใช้เวลานาน การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาสามารถทำการทดสอบนักเรียนได้จำนวนมาก เป็นการประหยัดเวลา อีกทั้งยังกระตุ้นให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษโดยการตอบคำถาม

6. การทดสอบการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ การให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติต่างๆ เป็นการทดสอบที่เป็นประโยชน์ สามารถทำได้โดยการกำหนดบทบาทและสถานการณ์ให้นักเรียนอย่างชัดเจน นักเรียนจะไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า และจะแสดงตามบทบาทและสถานการณ์ที่ได้รับ

สรุปว่า การวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สามารถทำได้หลายวิธี เช่นเดียวกับการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทั่วไป เช่น ให้พูดประโยคสั้นๆ ตามครูหรือตามที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียง ให้อ่านออกเสียงประโยคต่างๆ ให้นักเรียนบรรยายวัตถุโดยใช้ภาษาที่เรียน ให้นักเรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้นักเรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ หรือให้นักเรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์ และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้สัมภาษณ์ แล้วจดบันทึกไว้

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษา ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกัน เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดที่จะพูดให้ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจ ผู้พูดที่ดีจะต้องพูดให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานการณ์ต่างๆ และมีความคล่องแคล่วในการพูด โดยการเลือกใช้คำพูดที่ถูกต้อง

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด โดยใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

อวยชัย ผกามาศ (2542, น. 1-2) กล่าวถึง ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดคือการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยใช้ น้ำเสียง ภาษา และกริยาท่าทาง ได้อย่างถูกต้องตามจรรยาบรรณ และประเพณีนิยมของสังคมให้ผู้ฟังรับรู้และได้รับการตอบสนอง

เบญจลักษณ์ อึ้งสืบเชื้อ (2540, น. 20) อธิบายว่า การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่างๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความถูกต้องและสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดให้สอดคล้องเหมาะสมด้วย

Valette (1977, น. 120) กล่าวไว้ว่า การพูดเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่จำเป็นในการสื่อสารเพราะการพูดเป็นการแสดงออกเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ความคิดความเข้าใจของผู้พูด ส่วนความหมายของการพูดนั้นมีผู้ให้ความหมาย เช่น การผู้มีได้เป็นการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้นแต่ในด้านหน้าที่เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและถ้าจะให้ดีขึ้นยังมีการเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาการพูดสื่อสารที่ดีมีลักษณะท่าทางประกอบมีความสำคัญเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับภาษา

สรุปได้ว่า การพูดหมายถึงการใช้ความสามารถทางด้านภาษา รวมถึงท่าทาง ความรู้สึกนึกคิดที่จะถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมถึงอากัปกิริยาในการพูด เพื่อประกอบการพูดให้สอดคล้องได้อย่างเหมาะสมถูกต้องกับโอกาส และวัฒนธรรมตลอดจนประเพณีนิยมของสังคม

2. องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายของการสอนภาษาในการพูดภาษาต่างประเทศนั้น คือ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเทศะ ดังเช่น

บาสซด์ (Bartz, 1989, pp. 18-82) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร คือ 1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) และมีความเข้าใจธรรมชาติในการพูด 2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือ ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารออกมา

คาแนล และสวิน (Canale and Swain, 1980, p.147) กล่าวว่า ความสามารถในการออกเสียง (Pronunciation) คำศัพท์ (Vocabulary) และหลักภาษาและไวยากรณ์ (Grammar) เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจข้อความที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ (Quality of communication) องค์ประกอบเหล่านี้จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประโยคที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งจะทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องจะต้องมีความสามารถดังต่อไปนี้

1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical Competence) ความสามารถในด้านนี้มีได้เพียงแต่ความสามารถในการเข้าใจและใช้ไวยากรณ์เท่านั้น จะต้องมีความสามารถในองค์ประกอบทั้งหมดทางด้านภาษา คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ เนื่องจากผู้พูดจะสามารถเลือกใช้ถ้อยคำในการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและตรงกับความต้องการ

2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) ผู้พูดสามารถเลือกแบบของภาษาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถพูดสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมตลอดจนจุดประสงค์ในการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้จะสามารถใช้ภาษาที่แตกต่างไปตามประเภทของการพูด เช่น การอภิปราย การเสนอความคิด หรือ การโต้เถียง เป็นต้น

3) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความหรือการเชื่อมโยงประโยค (Discourse Competence) ตามหลักภาษา หากผู้พูดมีความสามารถทางด้านนี้ จะทำให้ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสนทนา ลำดับก่อน-หลัง และจำนวนที่ผู้พูดใช้เพื่อแสดงความคิดเห็นมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน จึงทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

4) ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) ในการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องมีกลวิธีในการสื่อสาร จึงจะทำให้ผู้พูดเพิ่มศักยภาพทางการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าผู้พูดมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ไม่เพียงพอ หากใช้กลวิธีในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ก็จะทำให้ผู้พูดสามารถดำเนินการสนทนาสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

คาแรล (Carrall, 1982, p.135) ได้จัดลำดับความสามารถของทักษะทางการพูดไว้ 9 ระดับ ดังนี้คือ

ระดับที่ 1 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดไม่ได้เลย (Non-User)

ระดับที่ 2 หมายถึง ระดับที่ผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent User)

ระดับที่ 3 หมายถึง ระดับที่ผู้ใช้ภาษาได้ในวงจำกัด ผู้พูดเกิดความผิดพลาดบ่อยๆ เข้าใจบทสนทนาและรู้รายละเอียดบางส่วน ไม่สามารถจับรายละเอียดได้ จับได้แต่ใจความสำคัญเท่านั้น (Extremely Limited User)

ระดับที่ 4 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาเกือบดี สามารถสนทนาโต้ตอบได้ แต่ไม่คล่องแคล่ว ไม่สามารถสนทนา หรือ อภิปรายได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้การสนทนาขาดความต่อเนื่อง (Marginal User)

ระดับที่ 5 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ปานกลาง สามารถสื่อความหมายใจความหลัก แต่ยังมีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ จึงทำให้การสื่อสารไม่ชัดเจน ขาดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และท่าทางประกอบการพูด (Modest User)

ระดับที่ 6 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ สามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการ และปะติดปะต่อเรื่องราวที่พูดได้ หรือ เปลี่ยนหัวข้อที่พูดได้ มีการหยุดพูด หรือ พูดไม่ต่อเนื่องในการสนทนาเป็นบางครั้ง แต่ก็สามารถเริ่มต้นการสนทนาใหม่ได้ (Competence User)

ระดับที่ 7 หมายถึง ระดับที่ผู้พูดใช้ภาษาได้ดี สามารถเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างชัดเจน มีการเก็บรายละเอียด มีเหตุผล สามารถสนทนาได้เป็นเรื่องราว แต่ยังคงขาดความคล่องแคล่ว มีความสามารถในการติดตามการสนทนาเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ส่วนน้ำเสียงยังขาดความมั่นใจ มีการพูดซ้ำข้อความ แต่สามารถโต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Good User)

ระดับที่ 8 หมายถึง ผู้พูดใช้ภาษาได้ดีมาก สามารถพูดหรืออภิปรายอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสนทนาและดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีอารมณ์ร่วมในการโต้ตอบ และใช้กิริยาท่าทางได้อย่างเหมาะสม (Excellent User)

ระดับที่ 9 หมายถึง ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างเชี่ยวชาญ สามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง ขยายความได้ ตลอดจนสามารถพูดได้ใจความสำคัญ (Expert User)

กฤษณี ไวยะวณิช (2545, น. 2) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูด ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) คือ ผู้ต้องการแสดงออกถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการให้อีกผู้หนึ่งรับรู้ ผู้พูดต้องใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทาง ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบ เช่น หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง ภาพประกอบ หรือการสาธิต เพื่อให้การพูดบรรลุวัตถุประสงค์

2. เนื้อหาสาระ (Speech) คือ เนื้อเรื่องซึ่งอาจเป็นความรู้ ความต้องการ อารมณ์ของผู้พูดที่ต้องการแสดงออกเนื้อหาสาระนั้น อาจเป็นการแจ้งให้ทราบ เล่าให้ฟัง ถามให้ตอบ สั่งให้ทำ หรือแนะนำให้คิด

3. ผู้ฟัง (Audience) คือ ผู้รับเนื้อหาสาระจากผู้พูด ผู้ฟังจะรับรู้เรื่องราวของผู้พูดได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสนใจ ระดับความรู้ ความสามารถในการเข้าใจภาษา อายุและเพศ เป็นต้น ผู้ฟังอาจเป็นคนเดียวหรือกลุ่มคนก็ได้

รวินศ์ ศรีทองรุ่ง (2540, น. 10 - 11) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face to face communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้น การพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมององค์ประกอบ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการรู้จักการใช้ภาษา เสียง อากัปกริยา และรู้จักสะสมความคิดที่อ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมความคิดต่างๆเหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่ายชัดเจนและรวดเร็ว

2. สาระเนื้อหาที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรอบรู้ในเรื่องนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อสารความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น หากรู้จักคิดวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่ช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกริยาท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์อื่นๆ

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

สรุปว่า การพูดประกอบด้วย ผู้พูด เนื้อหาสาระ ผู้ฟัง การเลือกใช้คำ ประโยค ให้เหมาะสมกับสถานะทางสังคมของผู้พูดและผู้ฟัง มีความคล่องแคล่ว มีความตั้งใจในการสื่อสารตลอดจนมีกลวิธีการเลือก กลวิธีในการสื่อสารเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการสื่อสาร ซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญในการพูดเพื่อการสื่อสารที่ผู้พูดสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจตรงกับสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 วิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูด

การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น พิโนเชฮีเอโร และ แชนโก (Finocehiaro and Sango, 1983, pp. 139-143) ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถทางด้านการพูดไว้ดังต่อไปนี้

- 1) พูดประโยคสั้น ๆ ตามผู้สอน หรือ ตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
- 2)ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
- 3) ให้บรรยายวัตถุ วัตถุที่ใช้บรรยายขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ผู้เรียนอาจพูดถึงข้อมูลอื่นๆของวัตถุ แต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไร และสามารถบรรยายภาพบุคคล สถานที่ หรือ สิ่งของอื่นๆ ได้
- 4) ให้บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบ
- 5) ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีการกำหนดไว้หลายหัวข้อ และให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อได้ตามที่ต้องการ
- 6) ให้ผู้เรียนแสดงเป็นผู้สัมภาษณ์ โดยให้หาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์แล้วทำการจดบันทึกไว้

สรุปได้ว่า การทดสอบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การบรรยาย การเล่าเรื่อง การโต้วาที หรือ การแสดงบทบาทสมมติ จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ จากวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้เลือกการทดสอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน สำหรับ การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารจากแบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ

3.2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต้องคำนึงถึงองค์ประกอบความสามารถด้านการพูด เพื่อวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน เช่น การพูด การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี โดยสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ขั้นก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว ดังนั้น ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ใช้องค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินวัดความสามารถ โดยแบ่งเป็นระดับ ดังเช่น

Carroll (1974 อ้างอิงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดไว้ 9 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 ระดับผู้พูดไม่สามารถใช้ภาษาได้เลย (None - speaker) ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาได้เลย

ระดับ 2 ระดับผู้พูดใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent - speaker) ผู้พูดสามารถพูดได้เพียงคำสองคำ

ระดับ 3 ระดับผู้พูดใช้ภาษาจำกัด (Extremely limited speaker) ผู้พูดจะพูดตะกุกตะกักเข้าใจผิดบ่อยๆ เข้าใจทสนทนาบางส่วน จึงไม่สามารถคุยได้อย่างต่อเนื่อง ได้เรื่องราวที่ถูกต้องจับได้แต่ใจความสำคัญกับรายละเอียดไม่ได้

ระดับ 4 ระดับผู้พูดใช้ภาษาเกือบจะเพียงพอ (Marginal user) ผู้พูดสามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ค่อนข้างเป็นคู่สนทนาเงียบไม่สามารถนำการสนทนาอภิปรายได้ มีความยากลำบากในการสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนาดำเนินไปด้วยความยากลำบากและไม่ต่อเนื่อง แต่ยังสามารถให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องที่สนทนาได้ตรงกัน มีสำเนียงในการใช้ภาษาเดิมปนอยู่ มีความแตกต่างจากระดับ 3 ตรงที่คู่สนทนาที่มีความเข้าใจผิดน้อยมากกว่าคู่สนทนาในระดับ 3

ระดับ 5 ระดับผู้พูดใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest speaker) ผู้พูดสามารถสื่อใจความสำคัญในการสนทนาได้แต่ยังขาดลีลาและไวยากรณ์ยังมีข้อผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราวเพื่อให้ได้ความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่วและความสามารถในการนำสนทนา ผู้พูดต้องพูดชัดถ้อยชัดคำดำเนินการสนทนาได้แต่ไม่ค่อยน่าสนใจไม่มีลีลาในการพูด

ระดับ 6 ระดับผู้พูดใช้สามารถใช้ภาษาได้ (Competent speaker) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ ติดตามเรื่องเปลี่ยนเรื่องที่พูดได้ หยุดพูดหรือพูดตะกุกตะกักเป็นครั้งคราว มีความสามารถในการริเริ่มเรื่องสนทนาได้

ระดับ 7 ระดับผู้พูดใช้ภาษาได้ดี (Good speaker) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจนและมีเหตุผล สามารถสนทนาได้อย่างเป็นเรื่องเป็นราวแต่ไม่คล่องมากนัก สามารถติดตามการสนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดตะกุกตะกักหรือพูดซ้ำคำแต่โต้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ 8 ระดับผู้พูดที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาใช้ภาษาได้ดีมาก (Very good Non - Native speaker) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนา ดำเนินเรื่องต่อไปและขยายความได้ตามความจำเป็น แสดงอารมณ์ขันและโต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

ระดับ 9 ระดับผู้พูดใช้ภาษาได้เชี่ยวชาญ (Expert speaker) ผู้พูดสามารถพูดได้เหมือนเจ้าของภาษาในหัวข้อต่างๆ สามารถนำการสนทนา ขยายความและพูดได้ใจความสำคัญ

คลาก (Clark ,1972) กล่าวถึง ระบบการให้คะแนนวัดความสามารถ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ เริ่มจากระดับที่ 1 จนถึงระดับที่ 4 โดยแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 ยังพูดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดบ่อยมาก และฟังไม่เข้าใจ

ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 ออกเสียงถูกต้องพูดได้

2) คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยมาก แต่ใช้ถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ระดับที่ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 4 สื่อความหมายได้ และใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

3) ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง

ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษา

4) ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่ต่อเนื่อง โต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 โต้ตอบสนทนาไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อ โดยการเริ่มต้นใหม่

ระดับที่ 3 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ก็มีสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 4 พูดต่อเนื่อง ราบรื่นเป็นธรรมชาติ มีความคล่องแคล่วต่อเนื่องในการ

สนทนา หยุดได้ถูกจังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

แฮร์ริส (Harris, 1990, p.84) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูด โดยแบ่งเกณฑ์การให้คะแนน 5 อย่างคือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเข้าใจ โดยแต่ละเกณฑ์มีการประเมินผล 5 ระดับ ดังนี้

1) การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 มีปัญหาทางการออกเสียงมาก จึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้เลย

ระดับที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียงมาก ยากแก่การทำความเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ

ระดับที่ 3 มีปัญหาในการออกเสียงน้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงจะสามารถเข้าใจได้ มีการออกเสียงผิดพลาดให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง

ระดับที่ 4 ผู้พูดออกเสียงได้ดี แต่ก็มีปัญหาในการออกเสียงอยู่บ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดีเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

2) ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อย ๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง

ระดับที่ 5 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ตลอดจนเรียงลำดับคำโดยมีข้อผิดพลาดน้อยมาก และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องใหม่ได้อย่างถูกต้อง

3) คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายได้เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์

ระดับที่ 2 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด เนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ทำให้ยากแก่การทำความเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ระยะที่ 3 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด ในประโยคที่ใช้ในการสนทนา เนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการสื่อสาร

ระยะที่ 4 ผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นบางครั้ง

ระยะที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ วลี และสำนวนได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

4) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับที่ 1 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนาเป็นเวลานานมาก จึงทำให้การสนทนาไม่รู้เรื่อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนา บ่อยครั้งเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนัก เนื่องจากติดขัดเรื่องการใช้ภาษา

ระดับที่ 4 ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด แต่มีการสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5) ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับที่ 1 ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้

ระดับที่ 2 ผู้พูดติดขัดในการพูด มักจะพูดซ้ำ ๆ เนื่องจากใช้เวลาในการหาคำพูด

ระดับที่ 3 ผู้พูดเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด และพูดสนทนาได้เป็นส่วนมากแต่ค่อนข้างช้า

ระดับที่ 4 ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดข้อความซ้ำเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด โดยไม่มีปัญหาสรุปได้ว่า จากข้อมูลดังกล่าวสิ่งที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สามารถประเมินได้จาก การออกเสียงได้อย่างเหมาะสม การเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับการใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีความคล่องแคล่วในการพูด และเกิดความเข้าใจในการสื่อสาร ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ แฮร์ริส (Harris, 1990) ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเข้าใจ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
กิจกรรมการเรียนรู้ และการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอน การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	การส่งเสริม ความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษ
ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ และทบทวนบทเรียน	<ol style="list-style-type: none"> ครูทักทายนักเรียน แจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และนำเสนอคำศัพท์ ครูออกเสียงคำศัพท์และแสดงท่าทางประกอบ 2-3 ครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตาม นักเรียนฟังครู และทำท่าทางประกอบพร้อมกับครู โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดตาม 	ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ
ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครูอาจให้ทำคนเดียว เป็นกลุ่มหรือทั้งห้อง ครูสังเกตว่าผู้เรียนปฏิบัติถูกต้องหรือไม่ ถ้าผู้เรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องให้กลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ใหม่ 	ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ
ขั้นที่ 3 ขั้นประเมิน การปฏิบัติและการ ให้ข้อมูลป้อนกลับ	<ol style="list-style-type: none"> ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนด้วยการสังเกต นักเรียนผลัดกันมาออกคำสั่งให้นักเรียนในชั้นฟังและปฏิบัติตาม (การมาออกคำสั่งอาจจะเรียงตามเลขที่หรือตามแต่ครูกำหนด) โดยที่ครูไม่ทำให้อึดอัดคอยให้คำแนะนำ ครูพูดหรือแสดงอาการชมเชย เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง 	ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ

ตาราง 2 (ต่อ)

ขั้นตอน การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	การส่งเสริม ความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษ
ขั้นที่ 4 ขั้นประเมิน ผลโดยใช้กิจกรรมที่ หลากหลาย	1. นักเรียนทำกิจกรรม เช่น การออกเสียงคำศัพท์ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง การ แสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบฝึกหัดเสริม ด้วยบทเรียน 2. ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนโดยการ สังเกตและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทุก ระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน	ความสามารถในการการ พูดภาษาอังกฤษ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

พรชนก ปานวน (2564) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง ต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง ต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประชาชนอุทิศ จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 การวิจัยใช้การออกแบบเชิงพรรณนาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเฉลี่ยมาตรฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนรู้สึกพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยสามารถแยกเป็น 2 ประเด็น คือ ด้านการจัดการเรียนรู้พบว่า

ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่ามีเนื้อหาที่เหมาะสมกับความสนใจของตนเอง จึงรู้สึกสนุกสนานขณะเรียนรู้ และด้านครูผู้สอนพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ เนื่องจากครูพร้อมให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ ครูมีวิธีเสริมแรงและให้กำลังใจที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนได้ดี

นิตยา หอมขาลี (2563) ได้ศึกษา ผลการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มที่สอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเปรมประชา (สายหยุด-เกษม สงเคราะห์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่มหลายขั้นตอน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และกลุ่มที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ แต่ละกลุ่มมีนักเรียนจำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่น 0.71 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ที่เป็นอิสระจากกัน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามปกติ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.40 และการสอนแบบปกติมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ศิริพร พละโชติ (2561) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขาดิน อำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว จำนวน 34 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ Body actions จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 2.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 หลังเรียน คะแนนเฉลี่ย 7.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42 และคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 5.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.44 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ย 7.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.02 หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย 21.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.62 คะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้า 14.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.36 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทิพย์วไล สุขปาน (2560) ได้ศึกษาการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก่อนและหลังเรียน และ 2) วิเคราะห์ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดับ อำเภอดำรงวิทยารจัน จังหวัดสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2560 จำนวน 19 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลทดสอบทักษะการฟัง และทักษะการพูด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยการแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

วารุณี ศิริ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 3.

เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกกุ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบการปฏิบัติ (ทักษะการฟัง) จำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบแบบปากเปล่า (ทักษะการพูด) จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งหมด 20 ข้อ แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลิเคิร์ท (Likert) แบ่งระดับความรู้สึกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการทดสอบสมมติฐานใช้ สถิติทดสอบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) ผลการวิจัย พบว่า

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 76.73/75.83

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 47.27

3. คะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับมาก

โดยสรุป การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูนำรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าว ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้บรรลุผลต่อไป

ปัทิตตา ติวงค์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านหัวบวบ จำนวน 42 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test Dependent) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง อยู่ในระดับมากที่สุด

ณัฐชนก เนาวรังสี (2555) ได้ศึกษาผลการใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านค้ำบอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 14 คน เป็นกลุ่มที่ได้โดยการสุ่มแบบกลุ่ม รูปแบบการวิจัยคือ แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 6 สัปดาห์ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบไม่อิสระ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของอชเซอร์อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

ละออง สุภาโส (2555) ได้พัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบความสารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 2) ศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการสอนฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโคกม่วงศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน เลือกโดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 30 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและแบบวัดเจตคติต่อการสอนการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ดำเนินการทดลองโดยใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 30 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 10.00 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 89.00 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 10.00 และหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 88.00 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Al Harrasi (2014) ได้ศึกษา การใช้ "การตอบสนองด้วยท่าทาง" กับผู้เรียนรุ่นเยาว์ในโอมาน พบว่า ในบรรดาวิธีการต่างๆ ในการสอนและเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ Total Physical Response หรือ TPR เป็นวิธีการหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยมของเด็กเรียนรู้ภาษาแม่ตามธรรมชาติ ผู้สอนออกคำสั่งกับนักเรียนในภาษาใหม่ และนักเรียนจะโต้ตอบด้วยท่าทาง บทความนี้แสดงโครงการการเรียนรู้ภาษาที่กระทรวงศึกษาธิการในโอมานนำมาใช้ร่วมกับมหาวิทยาลัยลิตส์ โดยใช้ TPR เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจำลองสถานการณ์ในชีวิตจริง สำนวณประสิทธิภาพของหลักสูตรและตรวจสอบขอบเขตที่ TPR ให้ผลลัพธ์ที่คาดหวังในบริบทเฉพาะนี้ บทความนี้ยังพิจารณาข้อจำกัดของการใช้วิธีการเดียวในการเรียนรู้ภาษาที่สองและ/หรือภาษาต่างประเทศ

Nazgol Nekoui Naeini (2016) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและวิธีการสอน คำศัพท์ในกลุ่มเด็ก EFL ของอิหร่าน: การเปรียบเทียบ TPR และวิธีการโดยตรง การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลกระทบของวิธีการในการเรียนรู้คำศัพท์ EFL ของเด็กชายและเด็กหญิง

ระดับประถมศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ นักเรียนหญิงและชายระดับประถมศึกษาจำนวน 40 คน อายุ 9-10 ปีได้รับการคัดเลือกจากนักเรียน 60 คนที่กำลังศึกษาอยู่ที่สถาบันภาษาในเมืองอิสฟาฮาน ประเทศอิหร่าน นักเรียนได้รับการคัดเลือกโดยพิจารณาจากผลการทดสอบความสามารถทางภาษาโดยรวมเป็นแบบทดสอบวัดระดับที่จัดทำโดยสถาบันที่ระบุระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียน พวกเขาถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่มทดลองเพิ่มเติม ถัดไป ใช้การทดสอบล่วงหน้าเพื่อระบุจำนวนคำที่นักเรียนรู้ก่อนการรักษา กลุ่มทดลอง A เรียนรู้คำศัพท์ผ่าน Direct Method และในกลุ่มทดลอง B นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ผ่าน Total Physical Response หลังการสอน 12 สัปดาห์ ให้ทำหลังการทดสอบเพื่อวัดและเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ของสองกลุ่มหลังการรักษา ข้อมูลที่รวบรวมได้นำไปวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ SPSS ผลการทดสอบ t-test แสดงผลในเชิงบวกของ TPR ต่อความรู้คำศัพท์ L2 ของผู้เรียน สำหรับผลกระทบของเพศสภาพต่อความรู้คำศัพท์ L2 ของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนคำศัพท์ของผู้เรียนชายและหญิง

Dwi Suryaningrum (2017) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อนักเรียนเกรด 11 ที่มีต่อการพูด โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีผลต่อความสามารถในการพูดกับนักเรียนเกรด 11 ที่ SMA PSKD 7 Depok. โดยแบ่งออกเป็น 2 คลาสมีจำนวนนักเรียนละ 25 คน การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการใช้ TPR มีผลอย่างมากต่อการพูดของนักเรียนโดยดูได้จากคะแนนเฉลี่ยหลังสอบระหว่างกลุ่มทดลอง (67.36) และกลุ่มควบคุม (51.52) จากการค้นพบอาจสรุปว่าการใช้เทคนิค TPR มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงการพูดของนักเรียน

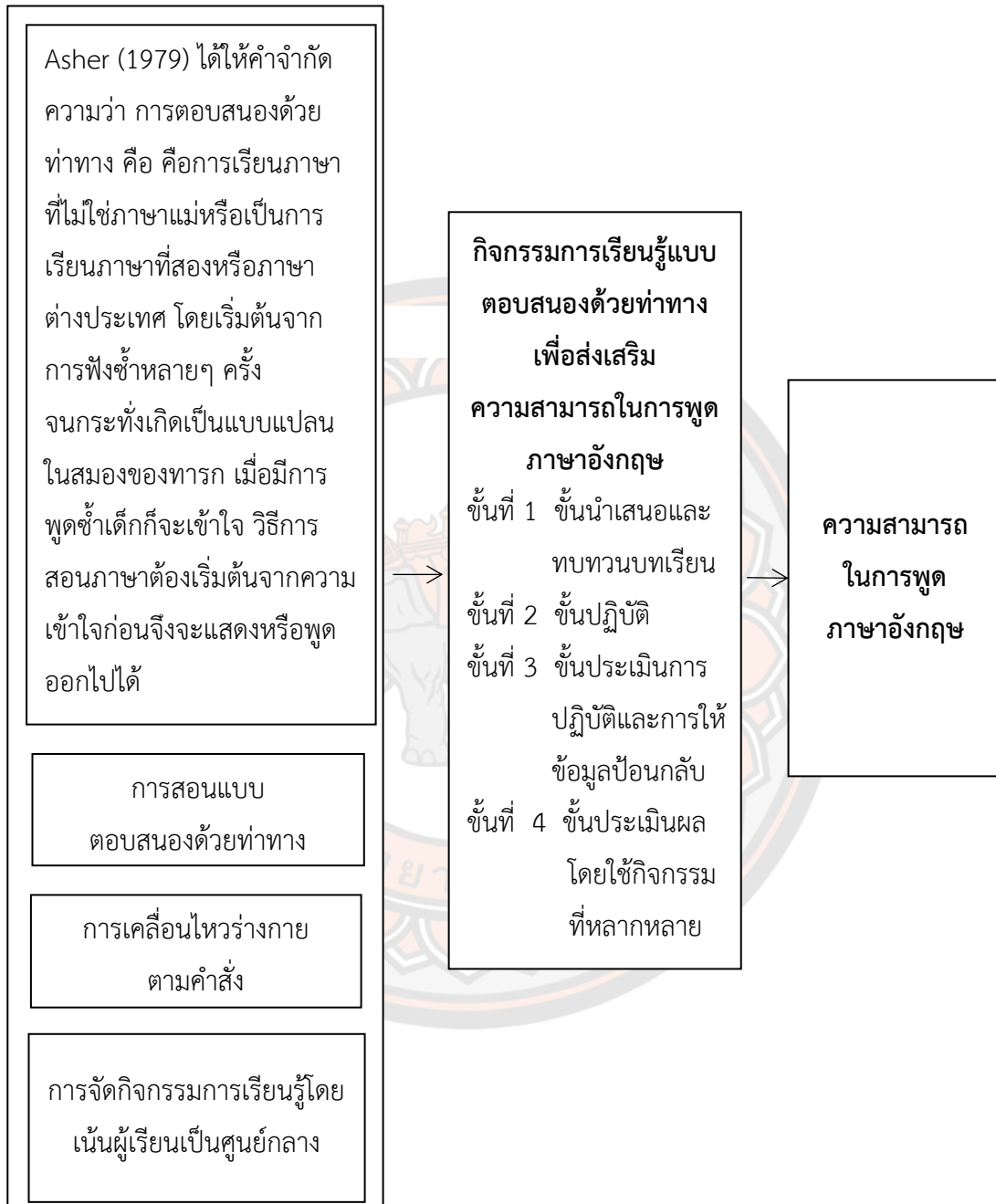
Adnan Oflaz (2019) ได้ศึกษาความวิตกกังวลด้านภาษาต่างประเทศในการเรียนภาษาเยอรมันและผลกระทบของวิธีการตอบสนองทางร่างกายโดยรวมต่อทักษะการพูดของนักเรียนพบว่า มีปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดในกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปัจจัยหนึ่งที่ขัดขวางกระบวนการพูดคือภาวะวิตกกังวลของนักเรียน นักเรียนที่คิดว่าพวกเขาจะทำผิดพลาดในกิจกรรมในห้องเรียนหรือในขณะที่พูดคุยกับบุคคลที่พูดภาษานั้นประสบการณ์วิตกกังวลในระดับหนึ่ง พวกเขากระวนกระวายหรือกลัวก่อนที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ปัญหานี้ครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้ภาษาทั้งหมดในเวลาและส่งผลเสีย ในการศึกษาครั้งนี้ หลังจากที่เราตรวจพบระดับความวิตกกังวลของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาแล้ว วิธีการทั้งหมดจะใช้ Total Physical Response Method เพื่อลดความวิตกกังวลในการพูด เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาด้วยการกระทำ และเพื่อให้แน่ใจว่าการเรียนรู้ผ่านการฝึกฝนและประสบการณ์ ก่อนการสมัคร แบบทดสอบการพูดวิตกกังวลและการสอบวัดระดับการสื่อสารด้วยวาจาถูกนำมาใช้ คะแนนก่อนสอบทักษะการพูดของนักเรียนในกลุ่มทดลองได้มาจากการใช้ข้อสอบปากเปล่าระดับ A2 3 ขั้นตอนที่สถาบันเกอเธ่ เมื่อพิจารณาคะแนนหลังการทดสอบทักษะการพูดที่นักเรียนได้รับหลังจากใช้วิธี Total Physical Response จะเห็นได้ว่า

คะแนนต่ำสุดคือ 64 และสูงสุดคือ 86 โดยสามารถเห็นได้จากผลการทดสอบหลังการฝึกพูดวิตกกังวล และระดับความวิตกกังวลที่ระดับความวิตกกังวลของนักเรียนสามคนที่มีระดับสูง (112+) ลดลงถึงปานกลาง (61-111) คะแนนความวิตกกังวลของนักเรียนอีกเจ็ดคนในกลุ่มทดลองลดลง แต่ระดับความวิตกกังวลยังคงเท่าเดิม (ปานกลาง) หลังจากสมัครแล้ว

López Vélez (2021) ได้ศึกษานวัตกรรมการศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สำหรับเด็กปฐมวัย: การศึกษาทางประสาทและการตอบสนองทางกายภาพ งานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของเด็กปฐมวัยโดยอาศัยการใช้ Neuroeducation และวิธี Total Physical Response งานนี้เป็นไปตามกระบวนการทัศน์หลังสมัยใหม่และแนวทางการวิจัยทางการศึกษาแบบผสมผสาน ผู้เข้าร่วมเป็นนักเรียน 35 คนจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากประเทศเอกวาดอร์ ทีมวิจัยได้ออกแบบการแทรกแซงทางการศึกษาที่ผสมผสานดนตรีและการเต้นรำ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีความหมายมากขึ้นในการฝึกภาษา เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ การสังเกตตามบริบท การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ พบว่าช่วยให้เกิดการเพิ่มขึ้นของระดับที่สำคัญของชั้นเรียนและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในนักเรียนทุกคน

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมี 2 ขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีรายชื่ของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชำรงโสทธิสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

1.2 นางอุมาพร ปานไต้ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จังหวัดพิษณุโลก

1.3 นางสาวณริท ป้องโพน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อุตรคณา รักษ์อุปถัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 3 เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนุกุลพิทยาล) จำนวน 3 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีลักษณะสูงปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือก ดังนี้

1) นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไม่ต่ำกว่า 3.50

2) นักเรียนที่มีคุณลักษณะปานกลาง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่าง 2.00-3.50

3) นักเรียนที่มีคุณลักษณะต่ำกว่าปานกลาง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่ำกว่า 2.00

2.2 ขั้นการประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนุกุลพิทยาล) จำนวน 9 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีลักษณะสูงจำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 3 คน และต่ำกว่าปานกลาง จำนวน 3 คน ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือกเช่นเดียวกับขั้นการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำงอนุเคราะห์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และคำอธิบายรายวิชา

1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางสารภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

**ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง
รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)
1. Start to know 1.1 Greeting and Introduce myself	ต 1.2 ป.4/1. พูด/ เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าว ลา ขอบคุณ ขอโทษ การพูดแทรก อย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เพื่อนและบุคคลใกล้ ตัว และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/Good morning/ Good afternoon/Good evening/I am sorry./ How are you?/I'm fine. Thank you. And you?/Hello. I am.../Hello,...I am... This is my sister. Her name is... Hello,.../Nice to see you. Nice to see you too./Goodbye./Bye./	3

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)
		See you soon/later./Thanks./ Thank you./Thank you very much./ You're welcome./It's O.K. etc.	
1. Start to know 1.2 Parts of the body	ต 1.3 ป.4/1 พูด/เขียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	-ประโยคและข้อความที่ใช้ในการพูด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล สัตว์ และเรื่องใกล้ตัว เช่น ชื่อ อายุ รูปร่าง สี ขนาด รูปทรง สิ่งต่าง ๆ จำนวน 1-100 วัน เดือน ปี ฤดูกาล ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ -เครื่องหมายวรรคตอน	3
1. Start to know 1.3 Things around us	ต 1.2 ป.4/4 พูด/เขียน เพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว	คำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคที่ ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่ง ใกล้ตัว เพื่อนและครอบครัว เช่น What's your name? My name is... What time is it? It is one o'clock. What is this? It is a/an... How many...are there? There is a/an.../ There are... Where is the? It is in/on/under... etc.	3
1. Start to know 1.4 Let's go to the zoo	ต 1.3 ป.4/1 พูด/เขียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	-ประโยคและข้อความที่ใช้ในการพูด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคล สัตว์ และเรื่องใกล้ตัว เช่น ชื่อ อายุ รูปร่าง สี ขนาด รูปทรง สิ่งต่าง ๆ	3

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	เวลา (ชั่วโมง)
		จำนวน 1-100 วัน เดือน ปี ฤดูกาล	
		ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ	
		-เครื่องหมายวรรคตอน	

จากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ และจำนวนชั่วโมง ผู้วิจัยสามารถสร้างหัวข้อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 4 เรื่อง คือ

- 1) Greeting and Introduce myself
- 2) Parts of the body
- 3) Things around us
- 4) Let's go to the zoo

1.3 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ James J. Asher (1979) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอและทบทวนบทเรียน โดยครูทำการนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนบทเรียนโดยการพูดประโยคคำสั่ง 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งปฏิบัติท่าทางประกอบ โดยที่นักเรียนปฏิบัติท่าทางร่วมกับครู

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ เมื่อนักเรียนสามารถฟังคำสั่งได้อย่างเข้าใจแล้วนั้น ครูจะให้นักเรียนปฏิบัติท่าทางให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ได้ฟังด้วยตนเอง โดยที่ครูอาจให้นักเรียนปฏิบัติร่วมกันทั้งชั้นเรียนหรือรายบุคคล และมีครูคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน หากปฏิบัติไม่ถูกต้องสามารถกลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ได้อีกครั้ง

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้เลือกเลือกรูปแบบการสอน 4 รูปแบบ ดังนี้

1. TPR - B (Total Physical Response - Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement)
2. TPR - O (Total Physical Response - Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects)
3. TPR - P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ

4. TPR - S (Total Physical Response - Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ในขั้นนี้ครูมีหน้าที่สังเกตการปฏิบัติท่าทางของนักเรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับโดยการชื่นชมเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือไม่เข้าใจในคำสั่ง

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การให้นักเรียนฝึกออกเสียง คำศัพท์ สะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ เล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ แสดงท่าทาง ประกอบเพลง หรือกิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.4 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นการจัดเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้และการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอและ ทบทวน บทเรียน	1. ครูทักทายนักเรียน แจงวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ และนำเสนอคำศัพท์ 2. ครูออกเสียงคำศัพท์และแสดงท่าทางประกอบ 2-3 ครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตาม 3. นักเรียนฟังครู และทำท่าทางประกอบพร้อมกับครู โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดตาม	ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ
ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ	1. ครูให้นักเรียนปฏิบัติท่าทางให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ได้ฟังด้วยตนเอง โดยครูใช้รูปแบบการสอน TPR 3 รูปแบบ ดังนี้ -TPR - B (Total Physical Response - Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการ	ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ

ตาราง 4 (ต่อ)

ชั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
	<p>เคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement)</p> <p>-TPR - O (Total Physical Response - Objects)</p> <p>เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects)</p> <p>-TPR - P (Total Physical Response - Picture)</p> <p>เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ</p> <p>2. ครูสังเกตว่าผู้เรียนปฏิบัติถูกต้องหรือไม่ ถ้าผู้เรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องให้กลับไปทำกิจกรรมในชั้นที่ 1 ใหม่</p>	
<p>ชั้นที่ 3</p> <p>ชั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูล</p> <p>ป้อนกลับ</p>	<p>1. นักเรียนผลัดกันมาออกคำสั่งให้นักเรียนในชั้นฟัง และปฏิบัติตาม (การมาออกคำสั่งอาจจะเรียงตามเลขที่ หรือตามแต่ครูกำหนด) โดยที่ครูไม่ทำ ให้ดูแต่คอยให้คำแนะนำ</p> <p>2. ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนด้วยการสังเกต</p> <p>3. ครูพูดหรือแสดงการชมเชย เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง</p>	<p>ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ</p>
<p>ชั้นที่ 4</p> <p>ชั้นประเมินผล</p> <p>โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย</p>	<p>1. นักเรียนทำกิจกรรม เช่น การออกเสียงคำศัพท์ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบฝึกหัดเสริมด้วยบทเรียน</p> <p>2. ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน</p>	<p>ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ</p>

1.5 ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งประกอบด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ระยะเวลาสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย 4 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 Greeting and Introduce myself	จำนวน 3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2 Parts of the body	จำนวน 3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3 Things around us	จำนวน 3 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4 Let's go to the zoo	จำนวน 3 ชั่วโมง

ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ประกอบด้วย

1) ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง รายวิชา ระดับชั้น ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาคเรียน ปีการศึกษา เวลา และผู้สอน

2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

3) จุดประสงค์การเรียนรู้

4) สาระการเรียนรู้

5) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ขั้นที่ 1 ขั้นเสนอและทบทวนบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

6) สื่อและแหล่งการเรียนรู้

7) การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1.6 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แนะนำ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.7 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ

1.8 นำผลการตรวจประเมินให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย โดยให้ค่าเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงถือว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม

1.9 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาปรับปรุง แก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ ปรับคำสั่งที่ใช้ในกิจกรรม ให้มีความต่อเนื่อง โดยเริ่มจากคำสั่งง่าย ๆ ก่อนที่จะยากและซับซ้อนขึ้น

1.10 จัดทำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วย ทำทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ แก้ไขแล้วไปศึกษาประสิทธิภาพ

1.11 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วย ทำทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มา ปรับปรุงแก้ไขส่วนบกพร่อง จากนั้นจัดทำฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยทำทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบประเมินความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผู้วิจัยท่านอื่นได้ทำไว้ก่อนหน้า เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบ ประเมินคุณภาพ

2.2 กำหนดจุดประสงค์ กรอบเนื้อหา และหัวข้อที่ต้องประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1) ชี้แนะเสนอและทบทวนบทเรียน กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และปฏิบัติตามทำทางที่ครูทำให้ดู

2) ชี้แนะปฏิบัติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงอย่างถูกต้อง

3) ชี้แนะประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด ความสามารถในการพูดจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

4) ชี้แนะประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ ความสามารถในการพูดปฏิบัติกิจกรรมเสริมอื่นๆ

5) กิจกรรมมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถผู้เรียน

6) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

7) กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

8) กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการแสดงทำทาง

9) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนนำไปปรับใช้ในการพูดภาษาอังกฤษได้ใน

ชีวิตประจำวัน

2.3 กำหนดจุดประสงค์ กรอบเนื้อหา และหัวข้อที่ต้องประเมินแผนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ ดังนี้

- 1) ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง รายวิชา ระดับชั้น ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาคเรียน ปีการศึกษา เวลา และผู้สอน
- 2) มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) สาระสำคัญ
- 5) กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน
- 6) สื่อการเรียนรู้
- 7) การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

2.4 ดำเนินการสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2.5 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นในการประเมิน ความชัดเจนทางภาษา ความถูกต้องตามเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจัดทำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ติดต่อประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปยังผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

1.2 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 นำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการ

ประเมินประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาของ รัตนะ บัวสนธ์ (2552, น. 50-55) มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) โดยใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนกุลพิทย) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 3 คน ได้แก่ผู้ที่มีลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง โดยคัดเลือกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อตรวจสอบกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการทำกิจกรรม เพื่อหาข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไข

2.2 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) โดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนกุลพิทย) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 9 คน ได้แก่ผู้ที่มีลักษณะสูง 3 คน ปานกลาง 3 คน และต่ำกว่าปานกลาง 3 คน โดยคัดเลือกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 โดยค่า E1 ได้มาจากคะแนนเฉลี่ยของการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละเรื่อง จำนวน 4 เรื่อง เรื่องละ 25 คะแนน ค่า E2 ได้มาจากคะแนนการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน จำนวน 100 คะแนน โดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูด เมื่อผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 4 เรื่อง

2.3 จัดพิมพ์กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, น. 160-166)

ระดับคะแนน	เกณฑ์การประเมิน
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมจะต้องมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 คะแนน จึงถือว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม

2. วิเคราะห์ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยนำคะแนนจากการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนุกุลพิทยาลง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 9 คน มาคำนวณโดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ E1/E2 ของ รัตนะ บัวสนธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละเรื่อง ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 4 เรื่อง ร้อยละ 75

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำงอนุเคราะห์) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
 - 1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หน่วยการเรียนรู้ จากนั้นนำมามาตรฐานและตัวชี้วัดมา กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.3 กำหนดขอบเขตของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 5 แสดงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	สถานการณ์ในการวัด	จำนวนสถานการณ์
1. Greeting and Introduce myself	ต 1.2 ป.4/1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	นักเรียนสามารถพูดทักทายและแนะนำตนเองได้	การสนทนา ทักทาย แนะนำตนเอง	1
2. Parts of the body	ต 1.2 ป.4/4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและครอบครัว	นักเรียนสามารถพูดเกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียนได้	การสนทนาให้ข้อมูลถามตอบเกี่ยวกับร่างกาย	1
3. Things around us	ต 1.3 ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกายได้	การสนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน	1

4. Let's go to the zoo	นักเรียนสามารถพูด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สัตว์ได้	สนทนาพูดคุยให้ ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์	1
---------------------------	---	--	---

1.4 สร้างแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบวัดและประเมินภาคปฏิบัติทักษะการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ โดยใช้เกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดเป็นแบบมาตราส่วนต่างระดับ (Rubric Score)

1.5 ร่างแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน-หลังเรียน ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเข้าใจ ประกอบด้วยหัวข้อการพูดสนทนา 4 หัวข้อ ได้แก่ หัวข้อที่ 1 Greeting and Introduce myself (สนทนาทักทาย และแนะนำตนเอง) หัวข้อที่ 2 Parts of the body (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย) หัวข้อที่ 3 Things around us (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน) และหัวข้อที่ 4 Let's go to the zoo (สนทนาพูดคุยให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์) โดยครูแจ้งหัวข้อการพูดให้กับนักเรียนล่วงหน้า 1-2 วัน หรือตามสมควร เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูดอย่างเต็มที่ จากนั้นจึงวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยให้ครูสนทนากับนักเรียน และนักเรียนพูดสนทนาตอบ โดยใช้เวลาในการพูดหัวข้อละไม่เกิน 5 นาที จากนั้นครูให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดในแบบวัด ซึ่งกำหนดเกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตาราง 6 แสดงเกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (Harris, 1990)
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. การออกเสียง (Pronunciation)	ผู้พูดสามารถ ออกเสียงได้ดี เทียบเท่ากับ เจ้าของภาษา	ผู้พูดออก เสียงได้ดี แต่ก็ มีปัญหาใน การออกเสียง	มีปัญหาใน การออก เสียงน้อย	มีปัญหาใน การออก เสียงมาก	มีปัญหา ทางการออก เสียงมาก จึง ทำให้ไม่ สามารถ
		อยู่บ้าง แต่ ผู้ฟังสามารถ	ผู้ฟังจะต้อง ตั้งใจฟังจึง จะสามารถ	ยากแก่การ ทำความเข้าใจ	เข้าใจในสิ่งที่

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
		ฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร	เข้าใจได้ มีการออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง	คำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ	พูดได้เลย
2. ไวยากรณ์ (Grammar)	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ตลอดจนเรียงลำดับคำโดยมีข้อผิดพลาดน้อย	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อย ๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก	ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง
3. คำศัพท์ (Vocabulary)	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ วลี และสำนวน ได้อย่างคล่องแคล่ว เทียบเท่าเจ้าของภาษา	ผู้พูดใช้คำศัพท์ ไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นบางครั้ง	ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด ในประโยคที่ใช้ในการสนทนา เนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการคิดหา คำศัพท์มาใช้ในการสื่อสาร	ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด เนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ทำให้ยากแก่การทำ ความเข้าใจของประโยคที่พูด	ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายได้เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)	ผู้พูดมีความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่ว	ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด	ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนัก	ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนาบ่อยครั้ง	ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่องในการสนทนาเป็นเวลานานมาก
5. ความเข้าใจ (Comprehension)	ผู้พูดสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด โดยไม่มีปัญหา	ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดซ้ำข้อความซ้ำเป็นบางครั้ง	ผู้พูดเข้าใจในสิ่งที่ตนพูด และพูดสนทนาได้เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้างซ้ำ	ผู้พูดติดขัดในการพูด มักจะพูดซ้ำๆ เนื่องจากใช้เวลาในการหาคำพูด	ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้

2.6 นำแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.7 นำแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาจุดประสงค์ของกิจกรรมและพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยใช้เกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, น. 117)

- +1 = แนใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 = ไม่แนใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 = แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.8 นำค่าจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของกิจกรรมและพฤติกรรมที่ต้องการวัด คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่ามีสถานการณ์ที่ใช้ได้ 4 สถานการณ์ โดยทั้ง 4 สถานการณ์มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก ฎ น.142)

2.9 จากนั้นนำไปหาความเชื่อมั่นด้วยเทคนิค Inter-rater โดยให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน โดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และให้คะแนนตามเกณฑ์ของแบบวัด จากนั้นนำคะแนนไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราค พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 จากนั้นจัดทำแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง (ภาคผนวก ฎ น.144)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน ได้แก่ 1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Greeting and Introduce myself 2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Parts of the body 3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Things around us 4. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง Let's go to the zoo ระยะเวลาในการสอนทั้งสิ้น รวม 12 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้ครูสนทนากับนักเรียน ทั้งหมด 4 หัวข้อ และนักเรียนพูดสนทนาตอบ โดยใช้เวลาในการพูดหัวข้อละไม่เกิน 5 นาที จากนั้นครูให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดในแบบวัด ครูแจ้งหัวข้อการพูดให้กับนักเรียนล่วงหน้า 1-2 วัน หรือตามสมควร เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกพูด ได้แก่

หัวข้อที่ 1 Greeting and Introduce myself (สนทนาทักทาย และแนะนำตนเอง)

หัวข้อที่ 2 Parts of the body (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย)

หัวข้อที่ 3 Things around us (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน)

หัวข้อที่ 4 Let's go to the zoo (สนทนาพูดคุยให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มทดลอง ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้แล้ว มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
2. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติแบบ (t-test Dependent) (ปกรณัม ประจันบาน, 2552,น. 238)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

- 1.1 ค่าเฉลี่ย (ปกรณัม ประจันบาน, 2552, น. 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

- 1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (ปกรณัม ประจันบาน, 2552,

น.228)

$$S.D. = \sqrt{\frac{(x-\bar{x})^2}{N}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = ข้อมูลแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

N = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

2.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, น. 209)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum Si^2}{St^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบวัด

n แทน จำนวนข้อของแบบวัด

Si^2 แทน ความแปรปรวนของแบบวัด ถ้ามแต่ละข้อ

St^2 แทน ความแปรปรวนของแบบวัด ถ้ามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (รัตนะ บัวสนธ์, 2556, น. 10)

3.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum X_1}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X_1$ แทน คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียนของผู้เรียนทุกคน

N แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียน

3.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum X_2}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X_2$	แทน	คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทุกคน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

4. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน

4.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้สถิติ (t-test Dependent) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น. 238)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}; \quad df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่ สำหรับ 1 กลุ่มตัวอย่าง
	D	แทน	คะแนนผลต่าง
	N	แทน	จำนวนประชากร
	df	แทน	องศาแห่งความอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

2.1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

3.1 ผลการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.2 ผลการประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ได้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ 1 Greeting and Introduce myself เรื่องที่ 2 Parts of the body เรื่องที่ 3 Things around us และเรื่องที่ 4 Let's go to the zoo ซึ่งแต่ละเรื่องใช้เวลา 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยแต่ละเรื่องประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางตามแนวคิดของ James J. Asher (1979) ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน โดยครูทำการนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนบทเรียนโดยการพูดประโยคคำสั่ง 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งปฏิบัติท่าทางประกอบ โดยที่นักเรียนปฏิบัติท่าทางร่วมกับครู

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ เมื่อนักเรียนสามารถฟังคำสั่งได้อย่างเข้าใจแล้วนั้น ครูจะให้นักเรียนปฏิบัติท่าทางให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ได้ฟังด้วยตนเอง โดยที่ครูอาจให้นักเรียนปฏิบัติร่วมกันทั้งชั้นเรียนหรือรายบุคคล และมีครูคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน หากปฏิบัติไม่ถูกต้องสามารถกลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ได้อีกครั้ง

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอน 4 รูปแบบ ดังนี้

1. TPR - B (Total Physical Response - Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement)

2. TPR - O (Total Physical Response - Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects)

3. TPR - P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ

4. TPR - S (Total Physical Response - Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ในขั้นนี้ครูมีหน้าที่สังเกตการปฏิบัติท่าทางของนักเรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับโดยการชื่นชมเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือไม่เข้าใจในคำสั่ง

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การให้นักเรียนฝึกออกเสียง คำศัพท์ สะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ เล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ แสดงท่าทาง ประกอบเพลง หรือกิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

2.1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และให้คำแนะนำ จากนั้นปรับปรุงตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์ ข้อมูล ดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จาก ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	n=3		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
1. ชื่นนำเสนอและทบทวนบทเรียน กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และปฏิบัติตามท่าทางที่ครูทำให้อุ	4.33	0.58	มาก
2. ชั้นปฏิบัติ มีการใช้ TPR รูปแบบต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติท่าทางตามคำสั่งอย่างถูกต้องด้วยตนเอง	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถในการพูดจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
4. ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการพูดปฏิบัติกิจกรรมเสริมอื่นๆ	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	n=3		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
5. กิจกรรมมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ	5.00	0.00	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการแสดงท่าทาง	5.00	0.00	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนนำไปปรับใช้ในการพูดภาษาอังกฤษได้ในชีวิตประจำวัน	4.67	0.58	มากที่สุด
รวม	4.70	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47)

2.2 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และให้คำแนะนำ จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	n=3		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด			
1.1 ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญและมาตรฐานการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ			
2.1 สอดคล้องและครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 เชื่อมโยงกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
2.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.83	0.39	มากที่สุด
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 มุ่งพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัด และประเมินผลได้	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้			

รายการประเมิน	n=3		ระดับความ เหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมีความ ต่อเนื่อง ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริม ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
5.4 กิจกรรมสร้างความสนใจและกระตุ้นความสนใจของ ผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
5.6 กิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การ เรียนรู้ได้	4.33	0.58	มากที่สุด
5.7 กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม	4.67	0.58	มากที่สุด
5.8 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.79	0.41	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้			
6.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
6.2 มีการใช้ท่าทางเพื่อกระตุ้นและสร้างความสนใจให้ ผู้เรียนสนุกสนาน	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาการ เรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
6.4 สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.92	0.29	มากที่สุด
7. การวัดและประเมิน			
7.1 ประเมินได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
7.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และเกณฑ์การประเมินที่ ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
7.3 เครื่องมือที่ใช้สามารถวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้จริง	4.33	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	n=3		ระดับความเหมาะสม
	\bar{X}	S.D.	
7.4 เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.75	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้ง 7 ด้าน	4.87	0.34	มากที่สุด

จากตาราง 8 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87, S.D. = 0.34$)

3. ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

3.1 ผลการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำนงกุลพิทย) จำนวน 3 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ผลการพิจารณาพบว่าความเหมาะสมของกิจกรรม ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม ดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
 ตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน

กิจกรรมการ เรียนรู้	ประเด็นที่ตรวจสอบ			การปรับปรุง แก้ไข
	ภาษา	เวลา	สื่อ	
1. Greeting and Introduce myself	ภาษาที่ใช้มีความ เหมาะสม	เวลาที่ใช้มีความ เหมาะสม	ภาพที่ใช้บางภาพ สื่อความหมายไม่ ชัดเจน	เปลี่ยนภาพที่สื่อ ความหมายได้ ชัดเจนขึ้น
2. Parts of the body	ภาษาที่ใช้มีความ เหมาะสม	เวลาที่ใช้มีความ เหมาะสม	สื่อที่ใช้มีความ เหมาะสม	-
3. Things around us	ภาษาที่ใช้มีความ เหมาะสม	เวลาที่ใช้มีความ เหมาะสม	สื่อที่ใช้มีความ เหมาะสม	-
4. Let's go to the zoo	ภาษาที่ใช้มีความ เหมาะสม	เวลาที่ใช้มีความ เหมาะสม	สื่อที่ใช้มีความ เหมาะสม	-

จากตาราง 9 พบว่า ภาษาและเวลาที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสม
 มีการเปลี่ยนภาพที่ใช้ในกิจกรรมที่ 1 เพื่อให้สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น

3.2 ผลการประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ของกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรม
 การเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำกิจกรรม
 การเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทองแท้ (จำงอนุกุลพิทยา)
 จำนวน 9 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์
 75/75 มีดังนี้

ตาราง 10 แสดงผลประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน ตามเกณฑ์ 75/75

คะแนน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)				ร้อยละของคะแนนจากการ ทดสอบกิจกรรมหลังเรียน (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)
	ครั้งที่ 1 (25คะแนน)	ครั้งที่ 2 (25คะแนน)	ครั้งที่ 3 (25 คะแนน)	ครั้งที่ 4 (25 คะแนน)	การทดสอบหลังเรียน (100 คะแนน)
เฉลี่ย	18.44	18.56	19.44	19.67	78.22
เฉลี่ยร้อยละ	73.78	74.22	77.78	78.67	78.22
ประสิทธิภาพกระบวนการ = 76.11					ประสิทธิภาพผลลัพธ์ = 78.22
$E1/E2 = 76.11/78.22$					

จากตาราง 10 พบว่า ประสิทธิภาพกระบวนการระหว่างการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 76.11 และประสิทธิภาพผลลัพธ์หลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 78.22 นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำงอนุเคราะห์) ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง โดยมีหน่วยการเลือกเป็นห้องเรียน ซึ่งการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คะแนนเต็ม 100 คะแนน ทดสอบก่อนเรียน 1 ครั้ง จากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการเรียนทั้งหมด 12 ชั่วโมง แล้วทดสอบหลังเรียน 1 ครั้ง ได้ผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 17 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t
ก่อนเรียน	17	27.47	6.97	56.71	6.05	38.65*
หลังเรียน	17	84.18	2.47			

*p \geq .05

จากตาราง 11 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จางอนุเคราะห์) เท่ากับ 27.47 และ 84.18 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จางอนุเคราะห์) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test แบบ dependent sample

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 มีข้อสรุป ดังนี้

1.1 ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอและทบทวนบทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย โดยมีเนื้อหาจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ 1 Greeting and Introduce myself เรื่องที่ 2 Parts of the body เรื่องที่ 3 Things around us และเรื่องที่ 4 Let's go to the zoo

1.2 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47)

1.3 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34)

1.4 ผลการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ภาษาและเวลาที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสม มีการเปลี่ยนแปลงที่ใช้ในกิจกรรมที่ 1 เพื่อให้สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น

1.5 ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.11/78.22

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน โดยผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) และผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา ตามขั้นตอนที่มีความน่าเชื่อถือ โดยผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง และการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จากนั้นจึงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอและทบทวนบทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ประกอบด้วยเนื้อหา 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ 1 Greeting and Introduce myself เรื่องที่ 2 Parts of the body เรื่องที่ 3 Things around us และเรื่องที่ 4 Let's go to the zoo จากนั้นจึงนำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความเหมาะสม จึงทำให้กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด จากนั้นจึงนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปประเมินประสิทธิภาพตามขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพตามขั้นตอนของ รัตนะ บัวสนธ์ (2556) ซึ่งพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.11/78.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับการวิจัยของ วารุณี ศิริ (2560) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เช่นกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นการสอนภาษาตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา โดยใช้หลักการสื่อความหมายของคำ ประโยค ด้วยการเคลื่อนไหวอวัยวะต่างๆ จากการที่ครูพูดให้ฟัง ทำให้หู และให้ผู้เรียนปฏิบัติท่าทางตามครูและพูดตามครูเมื่อพร้อม ซึ่งการได้พูดและปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการปฏิบัติ ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพสามารถจำสิ่งที่เรียนรู้ได้นาน จึงช่วยแก้ปัญหาการจำคำศัพท์และการแปลความหมายให้ผู้เรียนได้ ส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง จดจำ เข้าใจความหมาย และพูดคำศัพท์หรือประโยคได้ดีขึ้น อีกทั้งขั้นตอนการสอนของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ยังไม่บังคับให้ผู้เรียนพูดในขณะที่ไม่พร้อม จึงเป็นการสอนที่คำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งช่วยลดความกดดันในการเรียนของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเลิกกังวล และกลัวการพูดภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ออกเสียงพูดอย่างมั่นใจ ใช้ไวยากรณ์ตลอดจนเรียงลำดับคำได้ถูกต้องมากขึ้น ใช้คำศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ยังมีกิจกรรมให้ผู้เรียนทั้งชั้นได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจึงทำให้เกิดความสนุกสนานไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้ ผู้เรียนเลิกเขินอาย เพราะได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ไม่ต้องปฏิบัติกิจกรรมคนเดียว หรือออกไปพูดคนเดียวเหมือนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเดิมที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจึงช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับที่ Asher (1979) ได้กล่าวว่าการสอนโดยวิธีบอกหรืออธิบายอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ เด็กไม่สามารถแปลความหมายของคำได้ แต่จะเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งหัวใจสำคัญของการตอบสนองด้วยท่าทางนั้น นักเรียนมีหน้าที่ฟังคำสั่งหรือคำพูดจากครูแล้วทำตามท่าทางตามครูโดยไม่จำเป็นต้องพูด นักเรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ครูแสดงให้เห็น กล่าวคือ การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนโดยเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การชี้ การสัมผัส เป็นต้น โดยนักเรียนฟังคำสั่งหรือคำพูดจากครูแล้วทำตามท่าทางตามครู ซึ่งนักเรียนจะสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ครูแสดงให้เห็น เป็นการสร้างความเข้าใจในภาษาพูด ซึ่งจะได้รับการพัฒนาด้วยการที่ผู้เรียนได้แสดงท่าทาง โดยไม่บังคับผู้เรียนให้

พูดภาษาที่สองในขณะที่ผู้เรียนยังไม่พร้อม สอดคล้องกับ Nunan (1991 อ้างอิงใน ทิพย์วลี สุขปาน, 2560) กล่าวว่า การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือวิธีการสอนที่เลียนแบบการรับรู้ภาษาที่หนึ่ง มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ 1) เด็กจะรับรู้ข้อมูลเข้า (comprehensible input) ก่อนที่จะเริ่มหัดพูด ซึ่ง Asher เสนอว่าข้อมูลนำเข้าเปรียบเสมือนแบบแปลนที่ถูกเก็บไว้ในสมองของเด็กเล็กเมื่อได้ฟังคำหรือประโยค 2) ภาษาในประโยคคำสั่งจะถูกนำมาใช้ในเทคนิคการสอนแบบ TPR เพราะเป็นภาษาแรกในการแสดงความเข้าใจของผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษา ดังนั้น การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้จึงช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาได้ ตามแนวคิดทฤษฎีของ Asher ที่มาจากวิธีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Approach) คือ การเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็ก โดยก่อนที่เด็กจะพูดคำๆ หนึ่งได้นั้น ในขั้นแรกเด็กจะค่อยๆ เลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การชี้ การสัมผัส เช่นเดียวกับ Via (1987 อ้างอิงใน ละอองสุภะโส, 2555) กล่าวว่า การเรียนรู้จากการกระทำเป็นการเรียนรู้ที่ดีที่สุดเนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่เป็นไปตามธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดจะต้องเป็นการเรียนรู้ผ่านการตอบโต้ทางสรีระหรือผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ดังนั้นการสอนแบบ TPR จึงเป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งซึ่งประกอบด้วย การเคลื่อนไหว แรงจูงใจ การซ้ำย้ำทวนในสิ่งที่มีความหมาย การเรียนรู้จากความผิดพลาดทำให้เกิดความทรงจำอันยาวนาน สอดคล้องกับ Dwi Suryaningrum (2017) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อนักเรียนที่มีต่อการพูดภาษา พบว่ามีประสิทธิภาพในการปรับปรุงการพูดของนักเรียน เช่นเดียวกับ ทิพย์วลี สุขปาน (2560) ปทิตตา ดิวงค์ (2557) และณัฐชนก เนาวรังสี (2555) ที่พบว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้

ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพราะเป็นการจำลองวิธีที่เด็กเรียนรู้ภาษาแม่ตามธรรมชาติ ผู้สอนออกคำสั่งกับนักเรียนในภาษาใหม่ แล้วทำท่าทางตามครู ซึ่งนักเรียนจะสามารถเข้าใจความหมายของคำสั่งนั้นจากท่าทางที่ครูแสดงให้ดู เป็นการสร้างความเข้าใจในภาษาพูด ซึ่งจะได้รับพัฒนาด้วยการที่นักเรียนได้แสดงท่าทาง โดยไม่บังคับนักเรียนให้พูดภาษาที่สองในขณะที่นักเรียนยังไม่พร้อม ช่วยให้เกิดความทรงจำในการเรียนที่ถาวร และต่อเนื่องไปยังทักษะต่างๆ ได้อย่างดีเพราะการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้สรีระ (Total Physical) ตอบสนอง (Response) สิ่งเร้าที่เป็นคำสั่งภาษาต่างประเทศนั้น ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ประสาทสัมผัส และกล้ามเนื้อในการเรียนรู้ ซึ่งตามทฤษฎีเกี่ยวกับความทรงจำกล่าวไว้ว่าเรียนรู้โดยวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความทรงจำที่คงทนถาวรไม่ลืมง่ายๆ เช่นเดียวกับคนที่ขี่จักรยานหรือว่ายน้ำเป็น (สุดา ชาตรินันท์, 2528 อ้างอิงใน วันทนีย์ ไพรินทร์, 2547) นอกจากนี้ จากการวิจัยยังพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ยังช่วยให้นักเรียนคลายความกังวล และลดความกลัวที่จะพูดภาษาต่างประเทศผิด เนื่องจากนักเรียนมี

ข้อผิดพลาดน้อยหรือแทบไม่มีเลย เพราะนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งซึ่งครูผู้สอนได้แสดงให้เห็นนักเรียนดูแล้ว ทำให้นักเรียนมั่นใจในตนเองมากขึ้น และเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศต่อไป ทั้งครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจในบทเรียน บทเรียนมีบรรยากาศที่สนุกสนาน แต่ละฝ่ายสามารถได้รับข้อมูลย้อนกลับได้อย่างรวดเร็วสอดคล้องกับ Adnan Oflaz (2019) ที่ได้ศึกษาความวิตกกังวลด้านภาษาต่างประเทศในการเรียนภาษาเยอรมันและผลของวิธีการสอนแบบตอบสนองทางร่างกายโดยรวมต่อทักษะการพูดของนักเรียน พบว่า มีปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดในกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปัจจัยหนึ่งที่ขัดขวางกระบวนการพูดคือภาวะวิตกกังวลของนักเรียน นักเรียนที่คิดว่าพวกเขาจะทำผิดพลาดในกิจกรรมในห้องเรียนหรือในขณะที่พูดคุยกับบุคคลที่พูดภาษานั้น นักเรียนกระวนกระวายหรือกลัวก่อนที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ปัญหานี้ครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้ภาษาทั้งหมดและส่งผลเสีย ซึ่งการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางช่วยลดความวิตกกังวลในการพูด ดังนั้นจึงทำให้สามารถส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ ดังนี้

1.1 การนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมโดยศึกษาและทำความเข้าใจลำดับขั้นตอนและเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน วางแผนในการใช้ประโยคคำสั่งในการสอน อย่างเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกัน และพยายามทำให้เกิดความสนุกสนาน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรระวังประโยคที่ซับซ้อนมากเกินไป เพราะอาจทำให้ผู้เรียนสับสนได้ และหลังจากที่ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน แต่ละคนพยายามพูดออกมา ผู้สอนไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์ข้อบกพร่องของผู้เรียนในขณะนั้น แต่ถ้าจำเป็นจริงๆ การวิจารณ์ควรเป็นไปอย่างนุ่มนวลและแตกต่างกันไป ตามความหนักเบาของข้อบกพร่องของแต่ละคน ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้คำผิดทุกๆ ครั้ง หากข้อผิดพลาดนั้น ไม่ร้ายแรงนักควรปล่อยผ่านไปก่อน การแก้ไขควรทำอย่างสร้างสรรค์ โดยใช้คำพูดที่เหมาะสม การแก้คำผิดในขณะที่ผู้เรียนยังพูดไม่จบอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอย และขัดขวางความก้าวหน้าที่จะแสดงออกได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นเทคนิคการสอนหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มต้นเรียนภาษาที่สอง การศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางกับเด็กปฐมวัยตั้งแต่ระดับชั้น ป.1 -ป.6 จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก เช่นเดียวกับการศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางกับผู้เริ่มเรียนภาษาที่ 2 ในระดับอื่น ๆ เช่น การเริ่มเรียนภาษาเยอรมันในระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2.2 การใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น เพลง เกม นิทาน หรือเทคนิคอื่นๆ ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาว่าจะสามารถช่วยเสริมแรงจูงใจและทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจมากขึ้นมาน้อยเพียงใด ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมาสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางได้ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ท้าทาย และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้เพิ่มขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). *การออกแบบการสอน : การบูรณาการการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). *การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน*. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.
- ณัฐชนก เนาวรังสี. (2555). *ผลการใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเสริมด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2533). *หลักสูตรและการจัดการประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- ทิพย์วลี สุขปาน. (2560). *การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ทิตินา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา หอมชาลี. (2563). *ผลการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ปัทมดา ติววงศ์. (2557). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พรชนก ปานวน. (2564). *ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง ต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). *คู่มือการจัดการระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: เทียนวัฒนา พรินต์ติ้ง.

- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2556). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คำสมัย.
- ละออง สุภะโส. (2555). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- วารุณี ศิริ. (2560). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วันที ไพรินทร์. (2547). *การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองทรีวัฒนา ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิภา อุดมพรเทพสกุล. (2562). *การจัดประสบการณ์ภาษาที่สองโดยเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางในเด็กปฐมวัย*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ*, 12(1), 31-39.
- ศิริพร พละโชติ. (2561). *ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- คันสนะ มูลทาดี. (2559). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 10(1), 68-83.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2550). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). *การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน*. ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2564). *ผลการสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ (วิชาภาษาอังกฤษ) ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2564*. สืบค้น 10 ธันวาคม 2564 จาก <https://www.niets.or.th/th/>.
- อวยชัย ผกามาศ. (2542). *วาทกรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ภูเก็ต: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- Adnan Oflaz. (2019). The foreign language anxiety in learning German and the effects of total physical response method on students' speaking skill. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 15(1), 70-82.
- Al Harrasi. (2014). Using "Total Physical Response" with Young Learners in Oman. *Childhood Education*, 90(1), 36-42.
- Asher, J. (1979). *Learning Another Language Through Actions. The Complete Teacher's Guidebook*. California: Sky Oaks Productions.
- Canale M. & Swain M. (1980). Theoretical Base of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.
- Carroll, Brenda Joseph. (1982). *Testing Communication Performance*. London. Pergamon Press.
- Clark, J.L.D. (1972). *Foreign Language Testing : Theory and Practice*. Philadelphia : Center for Curriculum Development.
- Dwi Suryaningrum. (2017). The Effect of Total Physical Response Technique on the Eleventh Graders Speaking Ability at SMA PSKD 7 Depok. *Journal of English teaching*. 3(1), 55-64.
- Finocchiaro, Mary & Sako, Sydney. (1983). *Foreign Language testing : A practical Approach*. New York : Regents.
- Harris, D.P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGrawHill.
- López Vélez. (2021). Educational innovation into English as a Foreign Language Practices for Early Children: Neuroeducation and the Total Physical Response Method. *Education Quarterly Reviews*, 4(3), 377-389.
- Nazgol Nekoui Naeini. (2016). Relationship between Gender and Vocabulary Teaching Methodology among Iranian EFL Children: A Comparison of TPR and Direct Method. *Advances in Language and Literary Studies*, 7(1), 60-74.
- Richards, Jack C. and Rodgers, Theodore S. (1986). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Young, K. S. (1996). Psychology of computer use: XL. Addictive use of the Internet: A case that breaks the stereotype. *Psychological Reports*, 79(1), 899-902.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อังรังโสติสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. นางอุมาพร ปานไท้ ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จังหวัดพิษณุโลก
3. นางสาวณริท ป็องโทน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมแสงสงคราม “อัครคณารักษ์ อุปลัมภ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์

ภาคผนวก ข แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ประเมินเพื่อพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ชื่นนำเสนอและทบทวนบทเรียน กระตุ้นความสนใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และปฏิบัติตามท่าทางที่ครูทำให้ดู					
2. ชื่นปฏิบัติ มีการใช้ TPR รูปแบบต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ปฏิบัติท่าทางตามคำสั่งอย่างถูกต้องด้วยตนเอง					
3. ชื่นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถในการพูดจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้					
4. ชื่นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการพูดปฏิบัติกิจกรรมเสริมอื่นๆ					
5. กิจกรรมมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถนักเรียน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
7. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ					
8. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการแสดงท่าทาง					
9. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนนำไปปรับใช้ในการพูดภาษาอังกฤษได้ในชีวิตประจำวัน					

บันทึกความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงนาม.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ค กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นฏวรรณ หาญทองช่วง
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดแก่ผู้ที่จะนำกิจกรรมเรียนรู้นี้ไปใช้ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจก่อนที่จะนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาจะกล่าวถึงสิ่งที่ครูผู้สอนต้องศึกษา วิธีการปฏิบัติและการจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำกิจกรรมนี้ไปใช้

ดังนั้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนควรศึกษา ทำความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ และปฏิบัติตามคำแนะนำที่ได้เสนอไว้

นฤวรรณ หาญทองช่วง
สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร

**ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน โดยครูทำการนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนบทเรียนโดยการพูดประโยคคำสั่ง 2-3 ครั้ง พร้อมทั้งปฏิบัติท่าทางประกอบ โดยที่นักเรียนปฏิบัติท่าทางร่วมกับครู

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ เมื่อนักเรียนสามารถฟังคำสั่งได้อย่างเข้าใจแล้วนั้น ครูจะให้นักเรียนปฏิบัติท่าทางให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ได้ฟังด้วยตนเอง โดยที่ครูอาจให้นักเรียนปฏิบัติร่วมกันทั้งชั้นเรียนหรือรายบุคคล และมีครูคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน หากปฏิบัติไม่ถูกต้องสามารถกลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ได้อีกครั้ง

ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอน 4 รูปแบบ ดังนี้

1. TPR - B (Total Physical Response - Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement)
2. TPR - O (Total Physical Response - Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects)
3. TPR - P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ
4. TPR - S (Total Physical Response - Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ ในขั้นนี้ครูมีหน้าที่สังเกตการปฏิบัติท่าทางของนักเรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับโดยการชื่นชมเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือไม่เข้าใจในคำสั่ง

ขั้นที่ 4 ชั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การให้นักเรียนฝึกออกเสียง คำศัพท์ สกอตคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ เล่นเกม แสดงบทบาทสมมติ แสดงท่าทาง ประกอบเพลง หรือกิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

โดยกิจกรรมมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะ สำคัญในศตวรรษที่ 21 โดยมีลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นการจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	การพัฒนาความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ
ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอและ ทบทวน บทเรียน	<ol style="list-style-type: none"> ครูทักทายนักเรียน แจกวัสดุประสงค์ในการเรียนรู้ และนำเสนอคำศัพท์ ครูออกเสียงคำศัพท์และแสดงท่าทางประกอบ 2-3 ครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตาม นักเรียนฟังครู และทำท่าทางประกอบพร้อมกับครู โดยที่นักเรียนไม่ต้องพูดตาม 	ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ
ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนปฏิบัติท่าทางให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ได้ฟังด้วยตนเอง โดยครูใช้รูปแบบการสอน TPR 4 รูปแบบ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> -TPR - B (Total Physical Response - Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement) -TPR - O (Total Physical Response - Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects) -TPR - P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ -TPR - S (Total Physical Response - Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง ครูสังเกตว่าผู้เรียนปฏิบัติถูกต้องหรือไม่ ถ้าผู้เรียนปฏิบัติไม่ถูกต้องให้กลับไปทำกิจกรรมในขั้นที่ 1 ใหม่ 	ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ

ชั้นการจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	การพัฒนาความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษ
<p>ชั้นที่ 3</p> <p>ชั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูล</p> <p>ป้อนกลับ</p>	<p>1. นักเรียนผลัดกันมาออกคำสั่งให้นักเรียนในชั้นฟังและปฏิบัติตาม (การมาออกคำสั่งอาจจะเรียงตามเลขที่หรือตามแต่ครูกำหนด) โดยที่ครูไม่ทำให้ดูแต่คอยให้คำแนะนำ</p> <p>2. ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนด้วยการสังเกต</p> <p>3. ครูพูดหรือแสดงการชมเชย เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง</p>	<p>ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ</p>
<p>ชั้นที่ 4</p> <p>ชั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย</p>	<p>1. นักเรียนทำกิจกรรม เช่น การออกเสียงคำศัพท์ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบฝึกหัดเสริมด้วยบทเรียน</p> <p>2. ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน</p>	<p>ความสามารถในการการพูดภาษาอังกฤษ</p>

บทบาทและหน้าที่ของครูและนักเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครูผู้สอนควรเข้าใจบทบาทหน้าที่ในแต่ละขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. บทบาทครูผู้สอน

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างละเอียด เพื่อที่จะเตรียมพร้อมด้านต่างๆ เช่น เนื้อหา สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น และเพื่อที่จะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างดี

1.2 ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ครบตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3 ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุน สร้างบรรยากาศ และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.4 กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ชี้นำเสนอและทบทวนบทเรียน

ขั้นที่ 2 ชั้นปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 ชั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ

ขั้นที่ 4 ชั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

โดยในแต่ละขั้นตอนครูและนักเรียนมีบทบาทสำคัญ ดังนี้

ชั้นการจัดการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ชั้นที่1</p> <p>ชั้นนำเสนอและ</p> <p>ทบทวนบทเรียน</p>	<p>1. แนะนำการเรียนแบบตอบสนองด้วย</p> <p>ท่าทางให้ชัดเจน</p> <p>2. สร้างความสนใจให้นักเรียนด้วยการใช้</p> <p>สื่อที่น่าสนใจ พูดประโยคภาษาอังกฤษให้</p> <p>นักเรียนฟัง และทำท่าทางประกอบ 2 - 3</p> <p>ครั้ง</p>	<p>1. ตั้งใจฟังและทำความเข้าใจใน</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง</p> <p>ด้วยท่าทาง</p> <p>2. ปฏิบัติท่าทางตามครู โดยไม่ต้อง</p> <p>พูดตาม</p>
<p>ชั้นที่ 2 ชั้นปฏิบัติ</p>	<p>1. สั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งและให้</p> <p>นักเรียนแสดงออกท่าทางเมื่อได้ยินคำสั่ง</p> <p>นั้น ๆ โดยไม่ให้นักเรียนดูแบบอย่างท่าทาง</p> <p>จากครู โดยครูใช้รูปแบบการสอน TPR 4</p> <p>รูปแบบ ดังนี้</p> <p>-TPR - B (Total Physical Response -</p> <p>Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มี</p> <p>คำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของ</p> <p>ร่างกาย (body movement) เช่น นั่ง</p> <p>ลง (sit down) ยืนขึ้น (stand up)</p> <p>เลี้ยวซ้าย (turn left) เลี้ยวขวา (turn</p> <p>right) เดินหน้า (go straight) ถอยหลัง</p> <p>(back) กระโดด (jump) ปรบมือ (clap</p> <p>your hand) หยุด (stop) กลับหลังหัน</p> <p>(turn around) ชูมือขึ้น (raise your</p> <p>hand) เอามือลง (put down your</p> <p>hand) โบกมือ (wave your hand)</p> <p> เป็นต้น</p> <p>-TPR - O (Total Physical Response -</p> <p>Objects) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มี</p> <p>คำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects) เช่น สมุด</p> <p>(book) ปากกา (pen) ดินสอ (pencil)</p>	<p>1. ปฏิบัติตามคำสั่งและแสดงออก</p> <p>ท่าทางให้ถูกต้องเมื่อได้ยินคำสั่งนั้น</p> <p> ๆ</p>

ชั้นการจัดการ เรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	<p>ยางลบ (eraser) ไม้บรรทัด (ruler) แผนที่ (map) โต๊ะ (table) เก้าอี้ (chair) ประตู (door) ครูอย่าไปติดการสอนในชั้นเรียน อาจพาผู้เรียนออกนอกห้องเรียน เพื่อเรียนรู้วัตถุสิ่งของต่างๆ หรืออาจใช้เกม bring me (a pen, a red pencil)</p> <p>-TPR - P (Total Physical Response - Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออก คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือกภาพ ที่ใช้ในการเรียนการสอนควรใช้ให้ เหมาะสมกับผู้เรียน โดยยกตัวอย่าง คำถามจากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้ผู้เรียน ไปชี้ภาพให้ดู ไม่มีการพูดภาพที่ครูกำหนด ควรเป็นภาพตัดแปะจะได้เคลื่อนย้าย คน สัตว์ สิ่งของ ไปไว้ตามตำแหน่งต่างๆ ของ ภาพได้</p> <p>-TPR - S (Total Physical Response - Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง โดยครูเล่าเรื่องคล้ายกับ ชีวิตประจำวันของผู้เรียนหรือเล่านิทาน 2-3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนมาแสดงละครจาก เรื่องที่ครูเล่า หรือบางครั้งอาจเปลี่ยนเป็น ครูอ่านให้ฟัง 1-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนเขียน ขึ้นมาใหม่เหมือนครูเล่าหรือไม่ แสดงว่า ผู้เรียนฟังแล้วเข้าใจมากน้อยแค่ไหน ให้ เริ่มจากง่าย ๆ ก่อน</p> <p>2. ครูคอยสังเกตว่านักเรียนเข้าใจคำสั่ง หรือไม่ พร้อมกับอธิบายให้เกิดความเข้าใจ</p>	

ชั้นการจัดการเรียนรู้	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	(หมายเหตุ : การเลือกชั้นปฏิบัตินั้นขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่สอน)	
<p>ชั้นที่ 3</p> <p>ชั้นประเมินการปฏิบัติและการให้ข้อมูลป้อนกลับ</p>	<p>1. คอยสังเกตว่านักเรียนพูดคำสั่งและแสดงท่าทางได้ถูกต้องตามที่อยู่หรือไม่ว่าผู้สอนพูดหรือไม่</p> <p>2. พูดชมเชย เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องหรือให้คำแนะนำแก้ไขเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ในชั้นตอนนี้ครูต้องอยู่กับนักเรียนตลอดทั้งกิจกรรม</p>	<p>1. สลับบทบาทกันในชั้นเรียน โดยให้ 1 คนออกมาพูดคำสั่ง ให้เพื่อนในห้องแสดงท่าทางให้ถูกต้อง</p> <p>2. เมื่อไม่เข้าใจคำสั่ง หรือเกิดข้อสงสัย ให้ถามครู</p> <p>3. ยอมรับฟังคำแนะนำจากครูผู้สอนเมื่อทำผิดหรือไม่เข้าใจในคำสั่งนั้น ๆ</p>
<p>ชั้นที่ 4</p> <p>ชั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย</p>	<p>1. ผู้สอนให้นักเรียนทำกิจกรรมเสริม เช่น การออกเสียงคำศัพท์ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบฝึกหัดเสริมด้วยบทเรียน เป็นต้น</p> <p>2. ผู้สอนประเมินการปฏิบัติของนักเรียน โดยการสังเกตและแจ้งให้นักเรียนทราบถึงผลการปฏิบัติทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน</p>	<p>1. ทำกิจกรรมเสริมตามที่ครูสั่ง โดยพูดออกเสียงและปฏิบัติท่าทางอย่างถูกต้อง</p>

ภาคผนวก ง ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 12 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการ	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		
	1	2	3	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1. ชื่นนำเสนอและทบทวน บทเรียน กระตุ้นความสนใจให้ นักเรียนอยากเรียนรู้ และ ปฏิบัติตามท่าทางที่ครูทำให้ดู	4.00	4.00	5.00	4.33	0.58
2. ชื่นปฏิบัติ มีการใช้ TPR รูปแบบต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ นักเรียนได้ปฏิบัติท่าทางตาม คำสั่งอย่างถูกต้องด้วยตนเอง	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ชื่นประเมินการปฏิบัติและ การให้ข้อมูลป้อนกลับ ส่งเสริม ให้นักเรียนเกิดความสามารถใน การพูดจากการปฏิบัติกิจกรรม การเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	4.33	0.58	มาก
4. ชื่นประเมินผลโดยใช้ กิจกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริม ให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถ ในการพูดปฏิบัติกิจกรรมเสริม อื่นๆ	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		
	1	2	3	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
5. กิจกรรมมีความเหมาะสม กับวัยและความสามารถ นักเรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริม ให้นักเรียนเกิดความสามารถใน การพูดภาษาอังกฤษ	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการ ปฏิบัติ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการ แสดงท่าทาง	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริม ให้นักเรียนนำไปปรับใช้ในการ พูดภาษาอังกฤษได้ใน	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.70	0.47	มากที่สุด

ภาคผนวก จ แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วย
ท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

**แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้สำหรับ
ผู้เชี่ยวชาญประเมินเพื่อพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งระดับความคิดเห็นมี 5 ระดับ
ดังต่อไปนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
1.1 ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญและมาตรฐานการเรียนรู้					
2. สาระสำคัญ					
2.1 สอดคล้องและครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
2.2 เชื่อมโยงกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.3 มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. สารการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา					
4. จุดประสงค์การเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
4.2 มุ่งพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
4.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัด และประเมินผลได้					
4.4 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และวัยของผู้เรียน					
5. กิจกรรมการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนและมีความต่อเนื่อง ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง					
5.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
5.4 กิจกรรมสร้างความสนใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน					
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม					
5.6 กิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้					
5.7 กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม					
5.8 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน					
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้					
6.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
6.2 มีการใช้ท่าทางเพื่อกระตุ้นและสร้างความสนใจให้ผู้เรียน สนุกสนาน					
6.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนการสอน					
6.4 สื่อและแหล่งการเรียนรู้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
7. การวัดและประเมิน					
7.1 ประเมินได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน					
7.3 เครื่องมือที่ใช้สามารถวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้จริง					
7.4 เกณฑ์การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน					

บันทึกความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

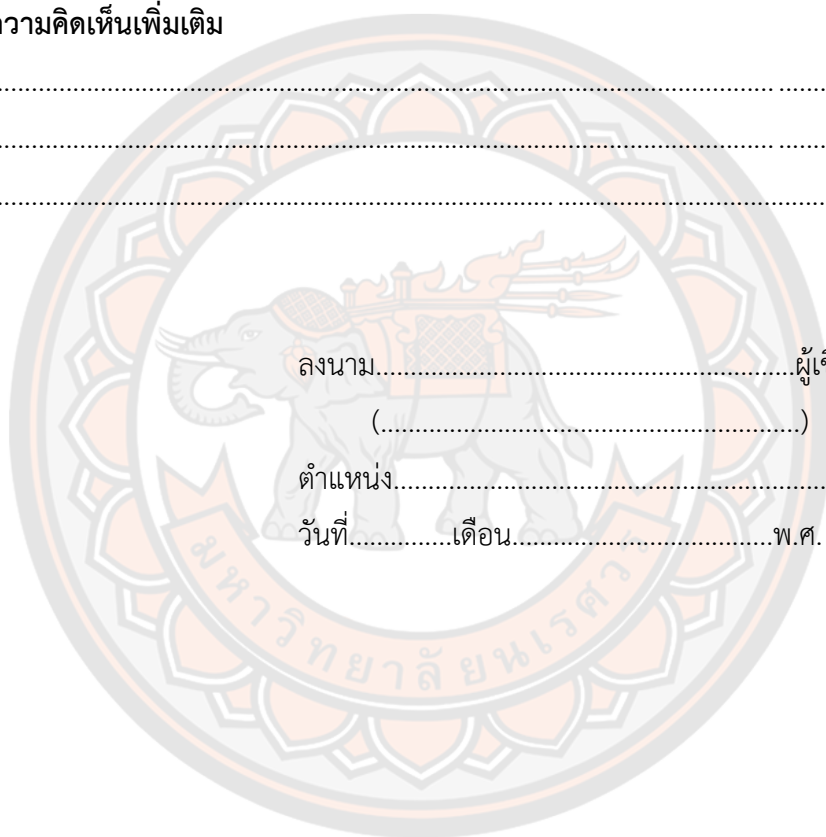
.....

ลงนาม.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริม
 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

นฤวรรณ หาญทองช่วง
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ14101
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Start to know	จำนวน 3 ชั่วโมง
เรื่อง Greeting and Introduce myself	จำนวน 3 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ต 1.2 ป.4/1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

สาระสำคัญ

การสนทนาทักทาย และการแนะนำตนเองกับบุคคลอื่นได้เหมาะสมกับโอกาส ถือเป็นมารยาททางสังคมและเป็นวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ที่ช่วยให้การสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวกับบุคคลอื่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระการเรียนรู้

บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อนและบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/Good morning/Good afternoon/Good evening/I am sorry./How are you?/I'm fine. Thank you. And you?/Hello. I am.../Hello,... I am.../This is my sister. Her name is.../Hello,.../Nice to see you. Nice to see you too./Goodbye./Bye./See you soon/later./ Thanks./Thank you./ Thank you very much./You're welcome./It's O.K. etc.

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับการทักทายได้

ด้านทักษะ

1. นักเรียนสามารถแสดงท่าทางตอบสนองคำสั่งได้

2. นักเรียนสามารถพูดทักทายและแนะนำตนเองได้

ด้านคุณลักษณะ

1. นักเรียนมุ่งมั่นปฏิบัติกิจกรรม

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเสนอและทบทวนบทเรียน (30 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียน แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2. ครูเปิดเพลง Greeting song, Hello! How are you? และทำท่าประกอบเพลง

3. ครูเขียนหรือนำเสนอคำศัพท์ ออกเสียงคำศัพท์ และแสดงท่าทางประกอบ 2-3 ครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตาม

- Hello! My name is	- Hello! I am
- Hi ! My name is	- Hi ! I am
- Hey! My name is.....	- Hey! I am
- Good morning	- Good afternoon
- Good evening	- Goodnight
- Good bye	- I am sorry.
- Thank you.	

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติ (TPR-P)(1 ชั่วโมง)

4. ครูใช้รูปแบบการสอน TPR-P (Total Physical Response - Picture) ซึ่งเป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ โดยครูแปะภาพที่แสดงความหมายของคำศัพท์ไว้ที่ผนังห้อง ดังนี้

Good morning

Hello!

Good afternoon

Good evening

Good bye

Good night

5. ครูยืนขึ้นแล้วพูดว่า Good morning พร้อมกับวิ่งไปยืนที่ตำแหน่งภาพดวงอาทิตย์ขึ้นยามเช้า ครูพูดพร้อมกับแสดงท่าทาง 2-3 ครั้ง จนนักเรียนเข้าใจ
6. ครูยืนขึ้นแล้วพูดว่า Hello, Hi, Hey พร้อมกับวิ่งไปยืนที่ตำแหน่งภาพเด็กจับมือทักทายกัน ครูพูดพร้อมกับแสดงท่าทาง 2-3 ครั้ง จนนักเรียนเข้าใจ
7. ครูยืนขึ้นแล้วพูดว่า Good afternoon พร้อมกับวิ่งไปยืนที่ตำแหน่งภาพยามบ่ายครูพูดพร้อมกับแสดงท่าทาง 2-3 ครั้ง จนนักเรียนเข้าใจ
8. ครูยืนขึ้นแล้วพูดว่า Good evening พร้อมกับวิ่งไปยืนที่ตำแหน่งภาพดวงอาทิตย์ตกดิน ครูพูดพร้อมกับแสดงท่าทาง 2-3 ครั้ง จนนักเรียนเข้าใจ
9. ครูยืนขึ้นแล้วพูดว่า Goodnight พร้อมกับวิ่งไปยืนที่ตำแหน่งภาพเด็กนอนหลังตอนกลางคืน ครูพูดพร้อมกับแสดงท่าทาง 2-3 ครั้ง จนนักเรียนเข้าใจ
10. ครูยืนขึ้นแล้วพูดว่า Good bye พร้อมกับวิ่งไปยืนที่ตำแหน่งภาพเด็กโบกมือลา ครูพูดพร้อมกับแสดงท่าทาง 2-3 ครั้ง จนนักเรียนเข้าใจ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นประเมินการปฏิบัติและให้ข้อมูลป้อนกลับ (1 ชั่วโมง)

11. นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม โดยปฏิบัติตามคำสั่งที่ครูพูดและปฏิบัติเป็นตัวอย่าง โดยครูให้นักเรียนออกมาพูดทักทายคนละ 1 ประโยค จากนั้นให้นักเรียนในชั้นปฏิบัติตาม

12. ครูคอยให้คำแนะนำและประเมินการปฏิบัติของนักเรียนด้วยการสังเกตการปฏิบัติ
ท่าทางของนักเรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการชื่นชมเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้
คำแนะนำในกรณีที่นักเรียนยังปฏิบัติไม่ถูกต้องหรือไม่เข้าใจในคำสั่ง

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย (30 นาที)

13. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม โดยการแสดงท่าทางประกอบเพลง Greeting song,
Hello! How are you?

14. ครูประเมินการปฏิบัติของนักเรียนโดยการสังเกตว่านักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้องหรือไม่
และให้รางวัลกลุ่มที่พูดและทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- เพลง Greeting song, Hello! How are you? ที่มา
<https://www.youtube.com/watch?v=q5BcGrOny-k>
- บัตรภาพ

การวัดประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
นักเรียนสามารถบอก ความหมายคำศัพท์ เกี่ยวกับการทักทายได้	ประเมินจากการพูด ตอบคำถาม	แบบวัดความสามารถใน การพูด	ได้คะแนน 50% ขึ้น ไป
นักเรียนสามารถแสดง ท่าทางตอบสนองคำสั่ง ได้	ประเมินจากการแสดง ท่าทางตอบสนอง	แบบประเมินการปฏิบัติ กิจกรรม	ได้คะแนนระดับปาน กลางขึ้นไป
นักเรียนสามารถพูด ทักทายและแนะนำ ตนเองได้	ประเมินจากการพูด ตอบคำถาม	แบบวัดความสามารถใน การพูด	ได้คะแนน 50% ขึ้น ไป
นักเรียนมุ่งมั่นปฏิบัติ กิจกรรม	ประเมินการปฏิบัติ กิจกรรม	แบบประเมินการปฏิบัติ กิจกรรม	ได้คะแนนระดับปาน กลางขึ้นไป

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

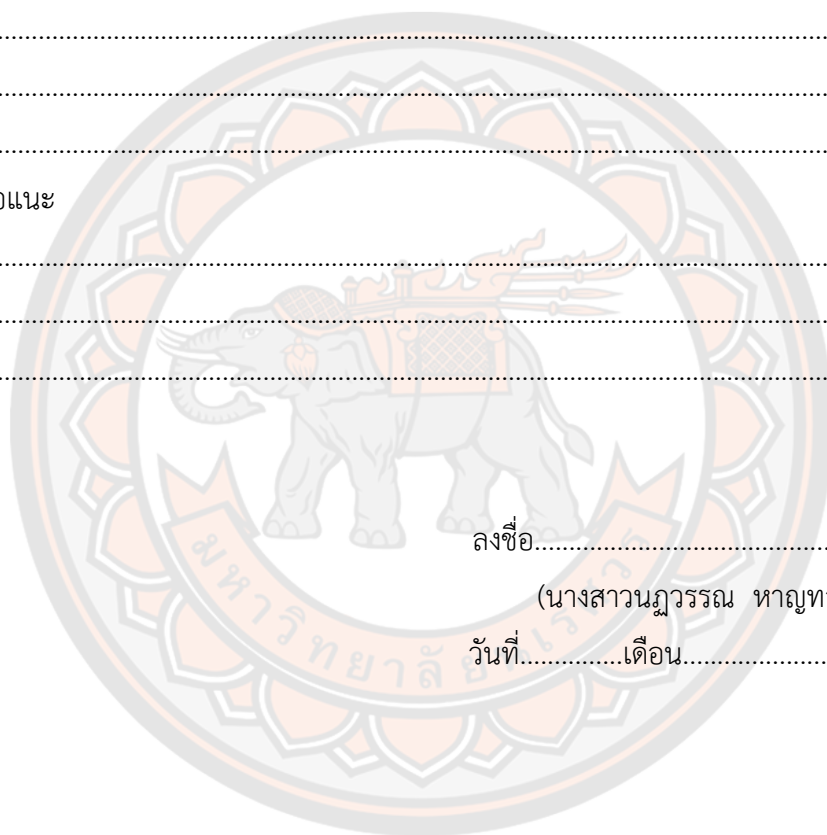
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวนฤวรรณ หาญทองช่วง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัตรภาพ

Good morning

Hello!

Good afternoon

Good evening

Good bye

Good night

เพลง Greeting song, Hello! How are you?

Hello, Hello, how are you?

Hello, Hello, how are you?

Hello, Hello, how are you?

How are you today?

I am fine.

I am great.

I am just great.

I am fine.

I am great.

I'm very well to day

.....

Hello, Hello, how are you?

Hello, Hello, how are you?

Hello, Hello, how are you?

How are you today?

I am hungry.

I am tired.

I am hungry.

I am tired.

I'm not so good today.

....

Hello, Hello, how are you?

Hello, Hello, how are you?

Hello, Hello, how are you?

How are you today?

ที่มา <https://www.youtube.com/watch?v=q5BcGrOny-k>

ภาคผนวก ข ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 4

ตาราง 13 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		
	1	2	3	\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
1.1 ตรงตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับ สาระสำคัญและมาตรฐานการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ						
2.1 สอดคล้องและครอบคลุม สาระการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 เชื่อมโยงกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
2.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.83	0.39	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	\bar{X}	S.D.	
3. สารการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ/ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดและ จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
4. จุดประสงค์การเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัด	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 มุ่งพัฒนาความสามารถในการ พูดภาษาอังกฤษ	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัด และประเมินผลได้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และวัยของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย				5.00	0.00	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอนและมีความต่อเนื่อง ของ กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถใน การพูดภาษาอังกฤษ	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	\bar{X}	S.D.	
5.4 กิจกรรมสร้างความสนใจและ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ กิจกรรม	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
5.6 กิจกรรมสามารถทำให้ผู้เรียน บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	4.00	4.00	5.00	4.33	0.58	มาก
5.7 กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสม กับกิจกรรม	5.00	4.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
5.8 เหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย			4.79	0.41	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้						
6.1 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
6.2 มีการใช้ท่าทางเพื่อกระตุ้น และสร้างความสนใจให้ผู้เรียน สนุกสนาน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนการสอน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
6.4 สื่อและแหล่งการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
	เฉลี่ย			4.92	0.29	มากที่สุด
7. การวัดและประเมิน						
7.1 ประเมินได้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ผลการประเมิน		ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	\bar{X}	S.D.	
7.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
7.3 เครื่องมือที่ใช้สามารถวัด ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนได้จริง	4.00	4.00	5.00	4.33	0.58	มาก
7.4 เกณฑ์การวัดและประเมินผล เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.00	5.00	5.00	4.67	0.58	มากที่สุด
เฉลี่ย				4.75	0.45	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้ง 7 ด้าน				4.87	0.34	มากที่สุด

ภาคผนวก ข แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถใน
การพูดภาษาอังกฤษ แล้วลงความเห็นว่ามีคุณสมบัติสอดคล้องในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดย
เขียนเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ ดังนี้

ให้คะแนน	+1	เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดมีความสอดคล้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ให้คะแนน	0	เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดมีความสอดคล้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ให้
คะแนน	-1	เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดไม่มีความสอดคล้องกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ตารางพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
ของแบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
			+1	0	-1
1	นักเรียนสามารถพูดทักทายและแนะนำตนเองได้	หัวข้อที่ 1 Greeting and Introduce myself (สนทนาทักทาย และแนะนำตนเอง) คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนาทักทาย และแนะนำตนเองกับครู โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที			
2	นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกายได้	หัวข้อที่ 2 Parts of the body (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย) คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนาอธิบายเกี่ยวกับส่วนที่ภูมิใจที่สุดในร่างกายของตนเองกับครู โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที			
3	นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียนได้	หัวข้อที่ 3 Things around us (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน) คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนาแนะนำอุปกรณ์การเรียนของตนเองกับครู โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที			
4	นักเรียนสามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ได้	หัวข้อที่ 4 Let's go to the zoo (สนทนาพูดคุยให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์) คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนาให้ข้อมูลถึงสัตว์ที่ตนเองชอบกับครู โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที			

บันทึกความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

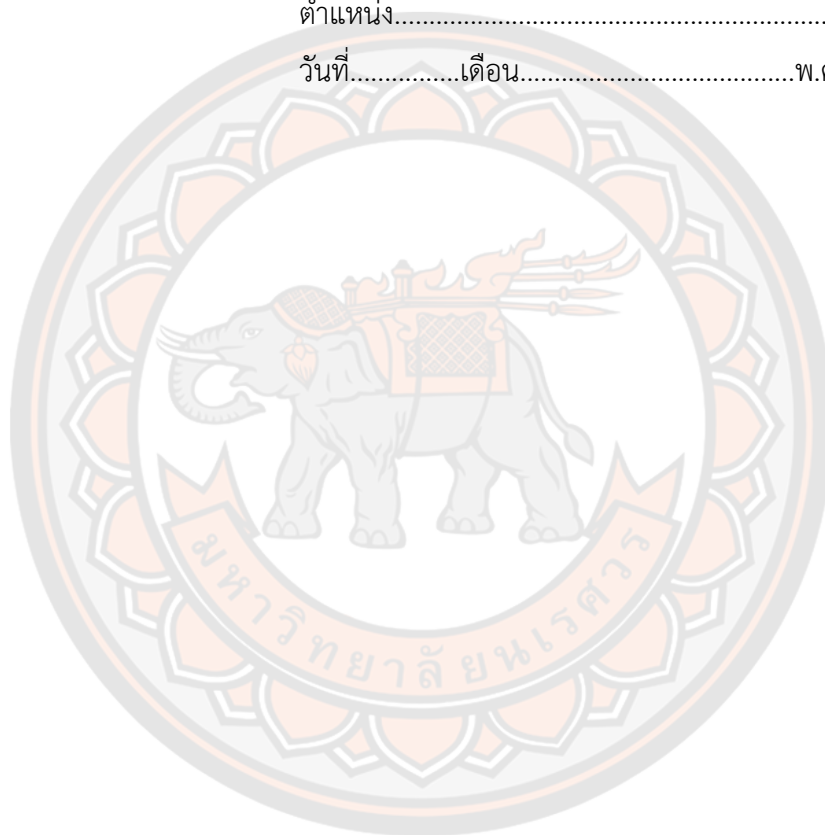
.....

ลงนาม.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ฅ แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ในการเรียนโดยใช้แผนการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อน-หลังเรียน
ในการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

1. แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน-หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้
แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด 5 ด้าน ได้แก่ การออก
เสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และความเข้าใจ

2. ให้ครูสนทนากับนักเรียน ทั้งหมด 4 หัวข้อ และนักเรียนพูดสนทนาตอบ โดยใช้เวลาใน
การพูดหัวข้อละไม่เกิน 5 นาที จากนั้นครูให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดในแบบวัด

3. ครูแจ้งหัวข้อการพูดให้กับนักเรียนล่วงหน้า 1-2 วัน หรือตามสมควร เพื่อให้นักเรียนได้
ฝึกพูด ได้แก่

หัวข้อที่ 1	Greeting and Introduce myself (สนทนาทักทาย และแนะนำตนเอง)
หัวข้อที่ 2	Parts of the body (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย)
หัวข้อที่ 3	Things around us (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน)
หัวข้อที่ 4	Let's go to the zoo (สนทนาพูดคุยให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์)

แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ในการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หัวข้อที่ 1 Greeting and Introduce myself (สนทนาทักทาย และแนะนำตนเอง)

คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนาทักทาย และแนะนำตนเองกับครู โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที
(25 คะแนน)

หัวข้อที่ 2 Parts of the body (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย)

คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนาอธิบายเกี่ยวกับส่วนที่ภูมิใจที่สุดในร่างกายของตนเองกับครู โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที
(25 คะแนน)

หัวข้อที่ 3 Things around us (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของในห้องเรียน)

คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนาแนะนำอุปกรณ์การเรียนของตนเองกับครู โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที
(25 คะแนน)

หัวข้อที่ 4 Let's go to the zoo (สนทนาพูดคุยให้ข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์)

คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนาให้ข้อมูลถึงสัตว์ที่ตนเองชอบกับครู โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที
(25 คะแนน)

แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
ในการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
(ฉบับครู)

หัวข้อที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนสนทนากับครู จากนั้นครูให้คะแนนความสามารถในการพูดของนักเรียนตาม
เกณฑ์ของแบบวัด

ที่	ชื่อ-สกุล	การประเมินการพูด					รวม คะแนน
		การออกเสียง	คำศัพท์	ไวยากรณ์	ความคล่องแคล่ว	ความเข้าใจ	
		5	5	5	5	5	25

หมายเหตุ

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (Harris, 1990)

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
1. การออกเสียง (Pronunciation)	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดออกเสียงได้ดี แต่ก็มีปัญหาในการออกเสียงอยู่บ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร	มีปัญหาในการออกเสียง น้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจ ฟังจึงจะเข้าใจได้ มีการออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง	มีปัญหาในเสียงมาก เสียงมาก ยากแก่การทำความเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ	มีปัญหาทางการออกเสียงมาก จึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูด ได้เลย
2. ไวยากรณ์ (Grammar)	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ตลอดจนเรียงลำดับคำโดยมีข้อผิดพลาดน้อย	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่สื่อความหมายได้ ถูกต้อง	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดบ่อย ๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก	ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง
3. คำศัพท์ (Vocabulary)	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ วลี และสำนวน	ผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมกับ	ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดในประโยคที่ใช้ในการสนทนา	ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดเนื่องจากมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่าง	ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายได้เพราะไม่มีความรู้ด้าน

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
	ได้อย่าง คล่องแคล่ว เทียบเท่า เจ้าของภาษา	สถานการณ์ เป็นบางครั้ง	เนื่องจากผู้ พูดมีปัญหา ในการคิดหา คำศัพท์มาใช้ ในการ สื่อสาร	จำกัด ทำให้ ยากแก่การ ทำความเข้าใจ ความหมาย ของประโยค ที่พูด	คำศัพท์
4. ความ คล่องแคล่ว (Fluency)	ผู้พูดมี ความสามารถ ในการพูด อย่าง คล่องแคล่ว เทียบเท่า เจ้าของภาษา	ผู้พูดมี ความเร็วและ ความ คล่องแคล่วใน การพูด แต่มี การสะดุดเป็น บางครั้ง	ผู้พูดมีความ คล่องแคล่ว ในการพูดไม่ มากนัก เนื่องจาก ติดขัดเรื่อง การใช้ภาษา	ผู้พูดมีการ หยุดเว้นช่อง ในการ สนทนา บ่อยครั้ง เพราะมี ความรู้จำกัด ในการใช้ ภาษา	ผู้พูดมีการ หยุดเว้นช่อง ในการ สนทนาเป็น เวลานาน มาก จึงทำ ให้การ สนทนาไม่รู้ เรื่อง
5. ความเข้าใจ (Comprehension)	ผู้พูดสามารถ สื่อสารให้ ผู้ฟังเข้าใจได้ ทั้งหมด โดย ไม่มีปัญหา	ผู้พูดสามารถ พูดให้ผู้ฟัง เข้าใจได้ ครบถ้วน แต่มี การพูด ข้อความซ้ำ เป็นบางครั้ง	ผู้พูดเข้าใจ ในสิ่งที่ตนพูด และพูด สนทนาได้ เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้าง ช้า	ผู้พูดติดขัด ในการพูด มักจะพูดซ้ำ ๆ เนื่องจาก ใช้เวลาใน การหา คำพูด	ผู้ฟังไม่ สามารถ เข้าใจในสิ่งที่ ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่ สามารถพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อ ความหมาย ให้เข้าใจได้

ภาคผนวก ญ ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 14 แสดงผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน

ข้อ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปล ผล
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
นักเรียน สามารถพูด ทักทายและ แนะนำ ตนเองได้	หัวข้อที่ 1 Greeting and Introduce myself (สนทนา ทักทาย และแนะนำตนเอง) คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนา ทักทาย และแนะนำตนเองกับครู โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	
นักเรียน สามารถพูด คำศัพท์ เกี่ยวกับ ร่างกายได้	หัวข้อที่ 2 Parts of the body (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับ ร่างกาย) คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนา อธิบายเกี่ยวกับส่วนที่ภูมิใจที่สุดใน ร่างกายของตนเองกับครู โดยใช้ เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	
นักเรียน สามารถพูด คำศัพท์ เกี่ยวกับ สิ่งของใน ห้องเรียนได้	หัวข้อที่ 3 Things around us (สนทนาให้ข้อมูลคำศัพท์เกี่ยวกับ สิ่งของในห้องเรียน) คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนา แนะนำอุปกรณ์การเรียนของ ตนเองกับครู โดยใช้เวลาในการพูด ไม่เกิน 5 นาที	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	
นักเรียน สามารถพูด	หัวข้อที่ 4 Let's go to the zoo	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	

ให้ข้อมูล (สนทนาพูดคุยให้ข้อมูลเกี่ยว
เกี่ยวกับสัตว์ กับสัตว์)
ได้ คำสั่ง ให้นักเรียนพูดสนทนาให้
ข้อมูลถึงสัตว์ที่ตนเองชอบกับครู
โดยใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 5 นาที

ภาคผนวก ฎ ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการพูด

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการพูดที่ได้จากการวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน จากครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนจาก ผู้ประเมินคนที่ 1	คะแนนจาก ผู้ประเมินคนที่ 2	Inter-rater
1	80	80	0.95
2	88	84	
3	80	80	
4	76	76	
5	80	76	
6	84	84	
7	88	92	
8	88	88	
9	92	96	
10	76	72	

*คะแนนเต็ม 100 คะแนน

ภาคผนวก ก แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 16 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนจำนวน 3 คน

กิจกรรมการเรียนรู้	ประเด็นที่ตรวจสอบ			การปรับปรุงแก้ไข
	ภาษา	เวลา	สื่อ	
1. Greeting and Introduce myself	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	เวลาที่ใช้มีความเหมาะสม	ภาพที่ใช้บางภาพสื่อความหมายไม่ชัดเจน	เปลี่ยนภาพที่สื่อความหมายได้ชัดเจนขึ้น
2. Parts of the body	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	เวลาที่ใช้มีความเหมาะสม	สื่อที่ใช้มีความเหมาะสม	-
3. Things around us	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	เวลาที่ใช้มีความเหมาะสม	สื่อที่ใช้มีความเหมาะสม	-
4. Let's go to the zoo	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	เวลาที่ใช้มีความเหมาะสม	สื่อที่ใช้มีความเหมาะสม	-

ตาราง 17 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน ตามเกณฑ์ 75/75

นักเรียนคนที่	คะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้*				คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน*
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	
1	19	19	21	21	84
2	19	19	19	20	76
3	18	18	19	20	80
4	18	18	19	19	76
5	19	20	21	21	84
6	18	18	19	19	76
7	19	19	19	19	76
8	18	18	19	19	76
9	18	18	19	19	76
รวม	166	167	175	177	704
เฉลี่ย	18.44	18.56	19.44	19.67	78.22
เฉลี่ยร้อยละ	73.78	74.22	77.78	78.67	78.22
ประสิทธิภาพกระบวนการ = 76.11			ประสิทธิภาพผลลัพธ์ = 78.22		
$E1/E2 = 76.11/78.22$					

* คะแนนเต็มเรื่องละ 25 คะแนน ได้มาจากการวัดความสามารถในการพูดระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

**คะแนนเต็ม 100 คะแนน ได้มาจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ฐ คณะแผนการพัฒนาความสามารถในการพูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำงอนุเคราะห์) ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ตาราง 18 แสดงคะแนนจากการทดสอบความสามารถในการพูดก่อนเรียน - หลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (จำงอนุเคราะห์) ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน					คะแนนหลังเรียน				รวม**	ผลต่าง
	สถานการณ์ที่ 1*	สถานการณ์ที่ 2*	สถานการณ์ที่ 3*	สถานการณ์ที่ 4*	รวม**	สถานการณ์ที่ 1*	สถานการณ์ที่ 2*	สถานการณ์ที่ 3*	สถานการณ์ที่ 4*		
1	9	8	8	8	33	22	22	21	22	87	54
2	11	10	9	9	39	23	22	22	22	89	50
3	10	9	8	8	35	22	23	22	22	89	54
4	10	10	9	8	37	22	21	22	21	86	49
5	9	8	7	7	31	20	20	21	21	82	51
6	9	8	8	7	32	20	20	19	20	79	47
7	10	9	8	7	34	22	21	21	21	85	51
8	8	7	7	6	28	20	20	21	20	81	53
9	8	7	6	5	26	20	21	22	21	84	58
10	4	4	4	4	16	19	20	21	21	81	65
11	5	4	4	4	17	20	20	21	21	82	65
12	6	5	4	4	19	20	21	21	22	84	65
13	7	6	5	5	23	20	20	21	22	83	60
14	7	6	5	4	22	20	21	21	22	84	62
15	8	7	6	6	27	20	21	21	22	84	57
16	8	7	5	4	24	20	21	22	22	85	61
17	7	7	5	5	24	21	21	22	22	86	62

*คะแนนทดสอบแต่ละสถานการณ์ สถานการณ์ละ 25 คะแนน

**คะแนนรวม 100 คะแนน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวนภวรรณ หาญทองช่วง
วัน เดือน ปี เกิด	12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2533
ที่อยู่ปัจจุบัน	224 หมู่ 4 ตำบลท้อแท้ อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก 65160
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดเหล่าขวัญ (ำงอนุเคราะห์) 999 หมู่ 3 ตำบลท้อแท้ อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก 65160
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู ค.ศ. 1
ประสบการณ์การทำงาน	9 ปี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2555 ค.บ.ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (เกียรตินิยมอันดับ 2) พ.ศ. 2550 สายศิลป์ - ฝรั่งเศส โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี พ.ศ. 2547 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี พ.ศ. 2544 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจำการบุญ